

GLAS

Urednik: Igor Slavec

Odgovorni urednik: v. d. Jože Košnjek

Izborkaktivistov in borcev Gorenjske na Mežakli

trnimo svoje vrste

Mežakli — Vsa sončna in cvečča je Mežakla v pričakala udeležence aktivistov in borcev Gorenjske, ki jimi prvega komandančinske enot Slovenije Štefko-Luko, vrsto vidnih političnih delavcev Slovenskega JLA, teritorialne domaćinske enot NOV, številnih pobratenih občin, predvsem pa tistih. Vse zbrane, več tisoč z vse Gorenjske, iz vseh slovenije, kjer zdaj žive nekaj borcev in aktivisti, je predsednik občinske konfederacije Mirko Rabič.

Na dne izpred 40 let pa je na tem govoru oživel Bogdan Štih, ki je kot politični delavec prihajal med gorenjske. Bil je to čas, je poudaril osnivnik, ko so nemške arme-

de stiskale obroč okrog Leningrada, prodirele proti Stalingradu in na Kavkaz. Ko se je uprl ta mali narod Jugoslavije. Svoj vrh prvega upora smo doživel v Dražgošah. In potem je šlo naprej z nezadržno silo. Aprila 1942 je bila formirana II. grupa odredov, v katerem sta delovala tudi Gorenjski in Kokrški odred. Poleti 1942 je bila na Gorenjskem poslana II. grupa odredov. Kljub hudi sovražnikovi ofenzivi, v kateri je sodelovalo preko 20.000 vojakov od Dolenjske do Blešča in Jelovice, sta dva bataljona pridrila na Stajersko, tam okreplila naš boj in postala jedro novih brigad.

1942. je Gorenjska utrpela tudi hude udarce. Marca je v Rovtu nad Crngrobom padel Stane Žagar st., aprila v okrogelski jami Stane Žagar ml. Septembra je padel na Jelovici komandant I. grupe odredov in narodni heroj Jože Gregorčič, oktobra

Slavnostni govornik Bogdan ŠTIH — Foto: D. Dolenc

je podlegel ranam Lojze Kebe-Štefan, komisar I. grupe odredov in sekretar pokrajinskega komiteja KPS za Gorenjsko. Sredi septembra 1942 je v Udin borštu ostalo 60 in decembra na Kostavski planini 16 borcev Kokrškega odreda... Pa vendar so bili znova postavljeni pogoji za še burnejši in močnejši razmah naše borbe v letu 1943, ko je zraslo 9 bataljonov Kokrškega odreda in je bila ustavljena Prešernova brigada. Seveda pa bi vseh teh uspehov ne bilo brez aktivistov na terenu, odborov OF, brez vere v nezlomljivost ljudstva, ki se bori za obstanek na svoji zemlji in za svojo svobodo...

Ta vera nam je potrebna tudi sedaj, je poudaril tovarni Osolnik, ko se v svetu zaostrejojo krize in nasprotja, in ko je varnost in neodvisnost narodov spet ogrožena, ko smo sredi hudih gospodarskih težav.

»Vemo, kje so vzroki teh težav, da so posledica dolgoletnega pretiravanja in nesmotrnega investiranja, nedogovornega zadolževanja v tujini in potrošnji, ki ni bila sorazmerna z učinkovitostjo našega dela. Uresničevanje stabilizacijskih izhodišč bo dolgoročen in globok proces, ki zahaja temeljito in celovito spremembu ravnanja vseh, se zlasti pa najbolj odgovornih dejavnikov naše družbe. Za vse nas velja opozorilo: delati bolje, učinkoviteje, izkoristiti vse lastno znanje in sposobnost, uskladiti naše želje v okviru realnih možnosti, ki jih ustvarjamo s svojim delom, pri vsem tem pa politične in gospodarske odnose resnično urejati po demokratični samoupravnji poti. Prav je, da se zavedamo težavnosti naših, ki so pred nami. Toda to nam ne sme zamegliti optimizma, zaupanja v prihodnost in tudi čustva ponosa nad tem, kar smo ustvarili in zgradili doslej,« je na koncu poudaril Bogdan Štih.

Bogat kulturni program je spremjal to veličastno prireditve v srcu Mežakle. Ves zbor je bilo eno samo prisrčno srečanje tovaršev, priateljev in mladih. Prapor zborna je ob koncu srečanja prevzel Jaka Gartner, predsednik občinske konference SZDL Škofja Loka, ki bo prihodnje leto gostila XV. zbor gorenjskih borcev in aktivistov.

D. Dolenc

akcija — Konec preteklega tedna je bila tako kot po vsej tudi na Gorenjskem prometna akcija, v kateri so milicijski polici, kako se v promet vključujejo pešci, kolesarji in vozniki koles. Letos je namreč bilo med prometnimi nesrečami udeleženi več pešcev in kolesarjev kot prejšnje leto, zato naj bi z tudi, ki bodo trajale še ves mesec, skušali vplivati na drugačno v prometu. Miličniki so ugotavljali tako opremljenost koles in obnagljanje pešcev na cestah, spraševali otroke po kolesarjih, opozarjali na pravilno prečkanje in hojo po cesti in drugo. Skoli sto opozoril pa so morali napisati samo v petek popoldne sodnikom za prekrške, izrekli pa so tudi 77 mandatnih.

Foto: L. M.

moto društvo Tržič vabi na prireditve v moto crossu:

Mednarodno tekmovanje ALPE-ADRIA v razredu 250 ccm, državno prvenstvo "MEMORIAL LADA KOŠČIKA" v razredu 125 ccm in republiško prvenstvo v razredu 50 in 125 ccm

Tekmovanje bo na znani cross progi v Podljubelju. Republiško prvenstvo bo v soboto, 11. 6. 1982 ob 14. uri, ostala tekmovanja pa v nedeljo, 12. 6. 1982 ob 14. uri.

V SREDIŠCU POZORNOSTI

Krepak gorenjski delež

V prelepi dvorani Loškega odra v Škofji Loki je minuli teden potekalo petindvajseto srečanje gledaliških skupin Slovenije. Jubilej srečanja, ki vsako leto poda preber gledališki hotenj, iskanj in prizadevanj ljubiteljev.

Cetrti stoletje je minilo, odkar so v Velenju pripravili prvo srečanje. Zelo navdušuječe in odmevno je bilo, pripravili so ga z veliko volje, zagnanosti ter iskanj prijateljskih stikov med ljubiteljskimi gledališkimi skupinami.

Srečanje se je ustalilo, toda premočrtno vendarle ni napredovalo. Bila so nihanja in zastoje. Odhajale so skupine, prihajale so nove. V nedih srečanja je zraslo Združenje gledaliških skupin Slovenije, zgradili so piramido povezovanja od občinskih preko področnih do osrednje zveze. Nekatera srečanja so bila izjemno delavna, nabita z željo po spoznavanju novega, po izmenjavi izkušenj. Sodelovali so tudi poklicni strokovnjaki, ki so se radi združili z ljubitelji in v pogovorih nizali napotke, izkušnje. Kasneje jih je bilo vse manj, danes jih žal ni več.

Gibanje je zajelo tudi mlade. Pionirske in mladinske skupine so doble svoje srečanje — Našo besedo. Zaživel je tudi srečanje lutkovnih skupin.

Skratka, počasi, spontano in organizirano je zrasla široka pahljača, ki sega v sleherni slovenski kraj, ki neguje kakovost. Vendar ne v smislu tekmovalja, temveč ustvarja možnost, da izlučijo najbolj zagnano delo, ki želi ljudem nekaj dati.

Vsako srečanje je zato nova spodbuda. Včasih bolj, včasih manj krepka. Če pogledamo letošnje, smo lahko zadovoljni z doljim seznamom predstav, ki so jih nanizala področna srečanja, v zaključnem srečanju pa smo videli tudi nekaj res svežih predstav. Deset predstav se je zvrstilo, dodatna zanimivost so bili gostje iz Avstrije.

Tudi z deležem Gorenjske smo lahko zadovoljni. Tri predstave so bile odbrane: Mrakova tragedija »Ivan Grohar« v izvedbi Loškega odra, Hadžićeva komedija »Žensko uprašanje« v izvedbi gledališke skupine iz Bohinjske Bistrike in gledališki recital poezije Svetlane Makarović »Izstevanje« v izvedbi mlade gledališke skupine, ki jo v Račovljici vodi Alenka Bole-Vrabec.

Vendar zadovoljstvo s srečanjem malce splahni, če se spomni, da so srečanja nekdaj bila in danes niso več resnična prijetja, leta srečanja gledališčnikov. Danes se na prireditvi skorajda ne srečajo več. Kaže, da tudi gledališčenike preganja današnji hitri čas in le pridejo, odigrajo predstavo in že hite domov.

Srečanje je priložnost, da odrgnemo tudi zavese organizacijske povezanosti gledaliških skupin v Sloveniji. V tem pogledu so na Gorenjskem največ naredili. Področno združenje dobro dela, letos je izpeljalo kar dve osrednji, zaključni prireditvi. Tudi vsakodnevni stiki, posebej na relaciji Radovljica, Kranj, Škofja Loka so živahni. Zaprašenje gledaliških besedil na gorenjskih odrih skorajda ni več. Letos so odrasle skupine pripravile 29 predstav, mladinske 24 in letovne 7. Žal pa so gostovanja še vedno omejena le v okvire občin in pokrajin, vse bolj redka pa so gostovanja poklicnih gledališč.

M. Volčjak

»Glavarina« — pomemben vir dohodka

Prav nič simpatičen izraz smo si izmisili za tisti prepotrebni vir dohodka, ki priteka posameznim krajevnim skupnostim iz organizacij združenega dela. Da bi lahko krajevne skupnosti uspešno opravile vsaj nekaj svojih nalog, so vendarle uspele, da organizacije združenega dela namenijo v krajevno skupnost, iz katere delavec izhaja, določen znesek — za njegove zahteve in potrebe, za želje in hotenja, ki jih ima v kraju, kjer živi. Tako delovne organizacije namenjajo od 400 do 500 ali več dinarjev na delavca, na »glavo« in odtod tudi znana »glavarina«.

Naj prispevki imenujemo tako ali drugače, krajevne skupnosti so zadovoljne, da tudi iz tega naslova dobivajo nekaj denarja. S financiranjem je bilo že od nekdaj težko, težko z viri, ki so pritekli iz občinskega proračuna, saj so bili praviloma dokaj pičli za ogromne zahteve in potrebe, ki so jih krajevne skupnosti imele. Večino denarja so porabile za komunalno urejanje, kar je povsem razumljivo, saj občane vsakodnevno tarejo prav komunalni problemi.

Ta »glavarina« je različna: v radovljških občinih so se domenili, da znaša 500 dinarjev, v jesenjskih občinih

so pristali na 400 dinarjev. Ob tem so krajevnim skupnostim denarni viri še proračun, razni prispevki interesnih skupnosti in seveda pravstvovalno delo in samoprispevki. Predvsem v radovljški občini je krajevni samoprispevki veliko, medtem ko jih je v jesenjski občini nekaj manj.

Kranj ima 45 krajevnih skupnosti, ki so med seboj izredno različne, tako po velikosti, po aktivnosti in po kadrih. Osnovno dejavnost krajevnih skupnosti financira iz proračuna skupčine občine, po posebnem samoupravnem sporazumu za združevanje sredstev za dejavnost krajevnih skupnosti pa namenjajo v okviru interesne komunalne skupnosti še 0,25 odstotkov od kosmatega osebnega dohodka. Ta denar se združuje za vse krajevne skupnosti, tudi za tiste, ki na svojem območju nimajo delovnih organizacij. Krajevni skupnostim doteča denar tudi za redno vzdrževanje komunalnih naprav ter iz nekaterih drugih, manjših virov.

Vendar pa si v kranjskih občinih prizadevajo, da bi postopoma prešli na svobodno menjavo dela, tako, da bi krajevne skupnosti dobiti denar na osnovi napravljenega programa in uresničevanja nalog. Tako neka krajevna skupnost lahko dobi le 50 odstotkov predvidenih sredstev, če nalog, ki so jih začrtili, niso uresničili. Prav bi seveda bilo, če bi ocenjevanje uresničitve programa potekalo v okviru krajevnih konferenč SZDL, vendar se bojijo, da morda ne bi bilo preveč objektivno, zato se ogrevajo za to, da ocenjujejo delo posameznih krajevnih skupnosti na občinski ravni.

D. Sedej

Planinske domove odpirajo

Kranj — Planinsko društvo iz Kranja je že odprlo prvo svojo planinsko postojanko, dom Kokrškega odreda na Kalšču. Druga njihova postojanka, koča na Ledinah, bo sprejela prve obiskovalce 9. junija; tod bo sicer vse poletje veliko gostov, zaradi ugodne smuke največ smučarjev. Planinsko društvo Tržič, ki oskrbuje koče na Dobrči, Zelenici, Kofcah, Kriški gori in pod Storžcem, sporoča, da so sedaj odprte le ob koncu tedna, to je od petka zvečer do nedelje, od sredine junija pa bodo domove stalno oskrbovali. Planinsko društvo Javoršnik-Koroška Bela od konca maja redno oskrbuje Kovinarsko kočo na Zasipski planini, stalno je odprt dom Pristava na Javoršniku rovtu, 22. junija bodo za stalno odprli Prešernovo kočo na Stolu, dom Valentina Staniča pod Triglavom pa 2. julija. (S)

PO JUGOSLAVIJI

SEJA CK ZKJ

V Beogradu je bila v ponedeljek seja centralnega komiteja ZKJ. Analizirali so rezultate dvomesecne javne razprave o osnutkih kongresnih dokumentov. Člani najvišjega organa ZKJ so obravnavali tekst predloga poročila o delu ZKJ med dvema kongresoma in predloga resolucije o nadaljnji nalogah ZKJ. Proučili so tudi besedilo predloga sprememb in dopolnitve statuta ZKJ, ki ga je pripravila komisija za statutarno uprašanje ZKJ. S včerajšnjo sejo se tako sklenile priprave na 12. kongres ZKJ.

POHOD PROTI NAŠIM MEJAM

Pohod evropskih turistov jugu se je že začel. V zvezni upravi carine so se zato dogovorili, da bodo okreplili carinske službe na italijanski in avstrijski meji. Prehode bodo tudi razbremenili. To bodo naredili tako, da bodo carinska opазвila prenesli v notranjost. Tako bodo na primer na Šentilju tovornjake in avtobuse pregledovali v sedanji bazi za komercialna vozila. Pričakujejo, da jim bo v veliko pomoč tudi sodobna carinska oprema.

UKROČENA REKA

Z melioracijskimi in drugimi deli, s katerimi začenjajo v dolini reke Trebižat v bližini Sarajeva, naj bi po napovedih strokovnjakov zagotovili namesto sedanje ene zanikre letine, kar tri. Trebižat, ki teče skozi sedem občin, je do prebivalcev, ki se na 28 tisoč ha preživljajo v glavnem s kmetijstvom, neusmiljena. Njene vode v času seteve preplavljajo ogromno ha polj, od maja do septembra pa je njeno korito popolnoma izsušeno. Sedaj naj bi reko zaježili in bi tako prečeli poplavljajanje, vodo iz akumulacijskega jezera pa bodo poleti porabili za namakanje.

SREČANJE IZGNANCEV

Ob 7. juniju – dnevu izgnancev – je koordinacijski odbor za izgnance, politične zapornike, internarince in vojne ujetnike pri mestnem odboru ZZB NOV Maribor pripravil srečanje izgnancev mariborskih občin. Obudili smo spomin na 7. juniju, 1941, ko je iz Slovenske Bistrike odpeljal prvi transport z izgnanci.

PREMOG S POVRSINSKEGA KOPA

V Sloveniji bi se dalo s takojšnjimi vlaganjem v opuščene rudnike in razširjito obstoječim zelo hitro povečati odkop premoga. Na območju dnevnega kopa Lakonca pri Trbovljah so v vrtanjih ugotovili, da je ostalo nekaj sto metrov pod površjem še najmanj 318 tisoč ton premoga, ki bi ga bilo gospodarno izkopati.

Mnogo branja na Straneh mladih

Škofja Loka – Po daljših zapisih, ki sta jih kriva denarni in kadrovske primanjkljaj, je znova izšlo mladinsko glasilo Strani mladih.

Tokrat daje ton listu škofjelske mladine predvsem komaj minuli mesec mladosti, hkrati pa se spominjajo tudi odlodčilnih občetnic. Tudi bližajoči mladinski kongres je občutiti v zapisih mladine, ki je v tokratni številki nekoliko zavzetje obračunala s svojo dejavnostjo in problemi. Trenutno aktualne so kajpak mladinske delovne akcije, vendar zaradi obširnejšega zapisa druge informacije o dejavnosti mladine niso prav nje okrnjene.

Škofjeloška mladina pa je zaradi mladinskega kongresa svoje obveščanje še podvojila. Hkrati z občasnim mladinskim glasilom, odvisnim od razpoložljivih finančnih sredstev, najajo tudi jedrnate informacije pred 11. kongresom ZSMS. Zdaj je la že četrta številka. D.Z.

Postoj, kdor mimo greš! – Ob gozdni poti, ki vodi od Crnogroba proti Rovtu in Planici ter Čepulam, je v soboto, 5. junija, krajevni odbor zveze druženj borec NOV Žabnica odprt spomenik trem mladim padlim borec: Slavki Zorman iz Ljubljane, ki je tu padla 5. marca 1944, ko naj bi šla od tod v Cerkno na učiteljski tečaj, z njo pa tudi kurir Franc Kalan, Omanov iz Pevna pri Škofji Loki. Čez nekaj mesecov, sredi avgusta pa so k njima pokopali še Ivana Lužana iz Šutne, ki je padel nedaleč od tod v Ošovči grapi pod Rovtom. O življenju in borbi teh mladih borev sta na majhni slovesnosti ob spomeniku spregovorila prvoborec Tine Zaletel iz Kranja in Anton Ješe iz Šentvida, nekdanji komandir kurirske karavle VOS ki se je zadrevali v Ošovči grapi pod Rovtom. V kulturnem programu so sodelovali pionirji osnovnih šol iz Podlubnika in Žabnice. – Foto: D. Dolenc

Viden napredek

Člani občinskega sveta zveze sindikatov Kranj razčlenili prispevek letošnjih občinskih zborov osnovnih organizacij sindikata – V štirih letih nekaj sprememb

Kranj – V občini Kranj je trenutno 237 osnovnih organizacij sindikata, v katerih je zajeto 33.183 članov. V izvršnih odborih deluje 1975 članov, v teh koljih pa je zadnjih nekaj let opazno tudi delo sindikalnih skupin. Teh je trenutno 939. Vse osnovne organizacije sindikata sicer niso dovolj aktivne, vendar so se ob letošnjih občinskih zborih sledno držale rok, čeprav so v to obdobje padle tudi skupščinske volitve.

Izvršni odbori osnovnih organizacij sindikata so bili tako kot doslej močno zaposleni s pripravo občinskih zborov, ni pa opaziti, da bi zaradi sočasnih volitev, obravnavi zaključnih računov in priprav na tretjo sindikalno konferenco trpela kvaliteta zborov. Zaradi omenjenih priprav je bilo kvečjemu več razprav in kritičnih ocen o kadrovski politiki, delegatskem sistemu in gospodarjenju. Precej razprav je bilo namejenih delu sindikalnih delavcev, predvsem pa kolektivni odgovornosti za delo in razdelitvi zadolžitev. To dvoje je namreč zaradi obširnosti in zahtevnosti postalno nujna sestavina dela izvršnih odborov osnovnih organizacij sindikata. Večina občinskih zborov je opozorila na pomen sindikatov za vse dogajanje v organizacijah združenega dela, posebej pa so odgovorni za delovanje delegatskega sistema.

Mnoge osnovne organizacije sindikata so občne zbere izkoristile tudi za ocene zaključnih računov, za volitve v samoupravne organe, oceno poslovodnih organov in tudi oceno delovanja delegatskega sistema ter ostalih družbenopolitičnih dejavnikov. Redkeje so o svojem delu poročale delegacije za zbor združenega dela in samoupravne interesne skupnosti, prav tako so se le izjemoma oglašali organi samoupravne delavske kontrole in ocene njihovega dela so bile pretežno negativne.

Bogoljub Nedeljković predsednik jugoslovanskih sindikatov

Na zasedanju zveznega sveta zveze sindikatov Jugoslavije so prejšnji teden izvolili novo vodstvo. Novi člani predsedstva sindikata so Alija Avdić iz Bosne in Hercegovine, Josip Franjić s Hrvatske, Lazar Djordjić iz Črne Gore, Stojče Stojčevski iz Makedonije, Lojze Fortuna iz Slovenije, Milun Tadić iz Srbije, Dušan Bogdanov-Senka iz Vojvodine in Bogoljub Nedeljković s Kosova. Slednjega so na zasedanju zveznega sveta izbrali tudi za predsednika zvezne sindikatov Jugoslavije.

Že na začetku problemi

Prve mladinske delovne akcije so se že začele, pa je še vedno nejasno financiranje, nekatera naselja še niso dograjena, vprašljiva pa je tudi udeležba brigadirjev v naslednjih izmenah mladinskih delovnih akcij

Da bi premagali nekajletno krizo mladinskega prostovoljnega dela, so se odločili vnesti nekaj novosti. Prve bodo že letos našle mesto v vsebinski usmeritvi mladinskih delovnih akcij. Prva takih novosti so delovne akcije na področju kmetijstva, druga boljši pogoji za brigadirje, pa izgradnja novih naselij za brigadirje v Istri, Beli Krajini in na Kobilanskem. Tudi družbene interese dejavnosti bodo dobile nov poudarek. V brigadah pa bodo k vsemu dodali še razprave pred mladinskim kongresom.

Naučilice tem novostim pa je opaziti še mnogo starih napak. Ena od njih se tiče nepogrešljivega brigadirskega dinarja. Ta se namreč

V soboto v Podljubelju

V soboto, 12. junija, ob 10. uri bo v Podljubelju pri nekdanjem taborišču – podružnici Mauthausna, srečanje nekdanjih internirancev, izgnancev in mladih. Iz Kranja bo udeležence odpeljal avtobus ob 9. uri izpred hotela Creina. Prevoz bo brezplačen.

NAŠ SOGOVORNIK

Jože ZUPANČIĆ:

Navadili smo se ubirati bližnjice

Tržič – Ker delegatske skupščine v novi sestavi po marčevskih volitvah še niso prav zaživele in bi bilo zato preuranjeno ocenjevanje njihovega dela, smo se s predsednikom družbenopolitičnega zbornika skupščine občine Tržič Jožetom Zupančičem, dolgoletnim družbenopolitičnim delavcem, zdaj pa strokovnim sodelavcem na samoupravnem in analitičnem področju v občinski zdravstveni skupnosti, pogovarjali predvsem o vlogi tega zbornika, kot si jo on zamislja.

»Menim, da je na dnevnih redih sej družbenopolitičnega zbornika še vedno preveč odlokov, predpisov in podobnih aktov, skozi katere se funkcija zbornika ne more odražati. Ni potrebno, da zbor obravnava vsak odlok, ki posega v krajevne skupnosti ali združeno delo. Premalo poglobljeno pa obravnava tista vprašanja, ki zahtevajo politično usmeritev za delovanje v krajevni skupnosti in združenem delu.«

»Lotovati bi se moral zlasti problemov urešnjevanja z sprejetih samoupravnih odločitev, v prvi vrsti srednjoročnih planov, oceniti gospodarjenje v posameznih sredinah, je dejal Jože Zupančič. »Pogosteje bi morali dati pod rešeto tiste organizacije, ki poslujejo manj uspešno. Ne le, da sprejemamo poročilo o gospodarjenju, ampak oblikujemo konkretno sklep, ki jih nato prek drugih dveh zborov lahko urešnimo. Kaj mislim? V dogovoru o temeljnih planih za to srednjoročno obdobje smo dali prednost nekaterim dejavnostim: gostinstvu, turizmu, drobnemu gospodarstvu. Prioritet smo zapisali, ničesar pa še nismo naredili. Morali bi predvsem temeljito analizirati gospodarjenje v teh sredinah, ugotoviti objektivne in subjektivne vzroke težav in jih odpraviti. Objektivne in družbeno pomočjo, na primer, z začasnim odlokom plačila družbenih dajatev. Na tak način se bo neka dejavnost lahko postavila na noge in zaživelala. Seveda pa je pri dajanju družbenih pomoči potreben oceniti s širšega vidika, ali je ta dejavnost res razvojno zanimiva. Če jo, jo podprimo, ne le z besedami, če ne, jasno povejmo in se usmerimo v drugo.«

»Ža boljše delo družbenopolitičnega zbornika bi bile zatecene pobude družbenopolitičnih organizacij. Ne samo z občinskega nivoja, ker od tam prihajajo, ampak iz osnovnih organizacij. To velja tudi za druga dva skupščinska zbornika. Mislim, da smo se pri razreševanju različnih problemov v gospodarstvu navadili ubirati bližnjice do posameznih funkcionarjev, bodisi družbenopolitičnih ali skupščinskih, namesto da bi sli po samoupravnih poti, ki je edina pravilna in lahko da dobre rezultate.«

»Ko smo že v prejnjem mandatnem obdobju ocenjevali delo družbenopolitičnega zbornika pa tudi zdaj, ko smo oblikovali program dela skupščine do jeseni, smo ugotovili, da dajemo precej pozornosti ustvarjanju dohodka in delitvi za občeno porabo skozi spremeljanje dogovora o družbeni usmeritvi razpoznanja dohodka. Premalo pa se pogovarjam o splošni in skupni porazdeljivosti okvirih; glede na zaostreno gospodarsko situacijo in skromne možnosti bi se moral lotiti vsebinskega reševanja teh vprašanj, selektorirati posamezna področja porabe in dati prednost tistim dejavnostim, ki so neobhodna za življenje in delo občanov.«

H. Jelovčan

zbira kar s štirimi vetrov, pa vendar vsi štirje niso trdno zagotovilo, da bo moč pred akcijami zbrati potrebitna sredstva in začeti. Težave so namreč pri glavnih dveh finančnih akcijah. Najmočnejši, samoupravne interesne skupnosti za PTT prometne skupnosti, stanovanjskih skupnosti, vse za vodnih skupnosti, komunalna skupnost, skupnost za elektrogospodarstvo in druge skupnosti materialne proizvodnje, ki imajo na skrbi materialne izdatke brigad, še niso v celoti poravnale svojih obveznosti, ki jih imajo po družbenem dogovoru. Zatika se tudi pri drugi skupini, Ljubljanski banki, zavarovalni skupnosti in Gospodarski zbornici, ki hrati s proračunskimi sredstvi izvršnega sveta pomagajo pri operativni brigadirjev. Mladinske delovne akcije so se torej začele, še vedno pa mora mladina prosačiti za denar, da jih bo lahko privreda v kraju. Zaradi takih in podobnih dogajanj (omeniti velja nedograjena brigadirska naselja) je videti kot da so mladinske delovne akcije mladinska zadeva, ki se ostale družbe prav nič ne tičejo. Bitke za denar pa ni edino, kar pesti mladino na pragu delovnih akcij. Kot namreč kaže, se bo znova ponovil lanski, predlanski in že več let star problem zagotavljanja zadostnega števila brigadirjev. Za prve izmene, ki so se začele v soboto, je sicer vsem uspelo privedi v naselja popolne brigade, usoda nadaljnji izmeni pa je še odprtia. Centri za mladinske delovne akcije pri občinskih konferencah zvezne socialistične mladine sicer zagotavljajo, da bodo do naslednjih izmen prilagojeni novim razmeram, vendar pa delavčevega standarda pri tem ne preveč omajata.

ZK in sindikat o gospodarjenju

Kranj – Na sredini skupne občinske konference ZK in občinskega sveta zvezne sindikat Kranj so člani pretresali trenutno gospodarsko stanje, ocenili rezultat prvih treh mesecev, do taknili pa so se tudi novega devnega zakona.

Na seji so poudarili, da z novim zakonom sprememjene gospodarske razmere terjajo do komunitov in od članov sindikata resno akcijo. Še bolj kot do zdaj bo treba v združenem delu poprijeti do čim več proizvodnje in delo in z njim socialna varnost. V vseplščino prizadavanje za podobitev deviz bo treba bolj kot doslej pritegniti tudi manjše organizacije združenega dela. Člani sindikata so poudarili, da bo treba tudi sistem nagajevanja prilagojen novim razmeram, vendar pa delavčevega standarda pri tem ne preveč omajati.

Sidrne verige brez izgub

Temeljni organizaciji združenega dela sidrne verige leške Verige v prvih letošnjih mesecih poslovali brez izgub – Težave znami in nabavo repremateriale pri domaćih proizvajalcih

– Temeljni organizacija dela sidrne verige v leški organizaciji Veriga je imela kar precejšnjo izgubo. V temeljni organizaciji je zaposlenih 1000, ki so se sicer trudili, da skupaj s tem delom ne bi imeli težave, ker ga slovenske železarne ne delajo.

Ko se je pojavila izguba, so morali napraviti sanacijski program, ki so ga delavci dosledno uresničevali. Pekalo se je, da je bil dober, saj so prvi meseci leta izkazali za dobro staro milijardo večji poslovni rezultat. V temeljni organizaciji pa je, da danes organizacija sidrne verige v več negativnega predznaka v mnogih izračunih. Kljub temu, da v temeljni organizaciji je zaposlenih 1000, ki so se sicer trudili, da skupaj s tem delom ne bi imeli težave, ker ga slovenske železarne ne delajo.

Ivana Potočnik iz Bistre je prejela priznanje za tridesetkratno darovanje krvi. — Foto: H. J.

Preverjanje znanja starešin

Kranj — Zveza rezervnih vojaških starešin stalno namenja precej pozornosti strokovnemu usposabljanju in idejnopolitičnemu izobraževanju svojega članstva. Izobraževalni program obsega obvezni del, ki je enak za vse organizacije, v dopolnilnem delu pa se po krajevnih konferencah ZRVS odločajo za dodatne dejavnosti glede na svoje potrebe.

Spomladi so v prvem delu rezervni starešine poslušali predavanja o protidiverzantskem in protiterorističnem delovanju. Ta predavanja so ponekod, tako je bilo v kranjski občini, razen za starešine pripravili za člane komitejev za splošno ljudsko obrambo in družbenih organizacij ter delavce raznih skupnosti. Pri občinski konferenci ZRVS v

Kranju so se odločili, da v program usposabljanja starešin vključijo tudi ogled vzorne vaje v neposredni protoklepni borbi in razstave letalstva na Brniku. Poleg tega so v nekaterih krajevnih organizacijah izvedli dopolnilna predavanja o topografiji in drugih vojaških veščinah.

Pred poletjem bodo povsod opravili redne letne izpise za starešine, s katerimi preverjajo njihovo znanje. Ta, sklepni del usposabljanja, so v Kranju izvedli 5. in 6. junija. Rezervni starešine so preizkusili svoje sposobnosti na orientacijskem pohodu, odgovarjali so na vprašanja iz obveznega predavanja, topografske, taktske in družbenopolitičnega dogajanja ter streljali s pištolem.

S. Saje

Rezervni starešine redno preverjajo svojo usposobljenost za orientacijo in gibanje po neznanem zemljišču. — Foto: S. Saje

Govorijo turistični delavci

Velikokrat razpravljamo o tem, kaj vse našemu turističnemu gospodarstvu še manjka in kaj bi na vsak način morali storiti, da bi imeli boljšo turistično ponudbo, da bi obdržali goste dalj časa in jih nudili kar največ.

Turisti, ki prihajajo v Bohinj in na Bled, včasih že kaj napišejo v pritožno knjigo, večinoma pa nimajo večjih pripomb. Prav govorito so preveč vlijudni, da bi nas kritizirali in kadarkoli smo jih že vprašali, kaj jim ni všeč, so bili le skromnih kritičnih pripomb.

Zato smo se odločili, da o počutju tujih gostov vprašamo tri delavce, ki v turizmu delajo in od turizma živijo. Ustavili smo se na turistično najbolj »objudnem« kraju, na Bledu. Bled je danes poln, ob nedeljah ga obiskujejo tudi številni domači gostje.

Prevladovalo je prepričanje, da so turisti nadvse disciplinirani, vsaj znatno bolj kot domačini ali domači gostje. Vlijudni so, navajeni potrpti in počakati, če je treba.

Turisti se ne pritožujejo

meniti v gostišče dobre hrane in prijazne postrežbe:

»Mislim, da turistom niso všeč precej visoke cene hrane in pijače. Kot gostinskemu delavcu pa mi je vsak gost dobrdošel. Pomembna je hitra postrežba in vlijudnost ter seveda dobra hrana. Sam lahko postrežem okoli sto gostom, za več pa je kuhinja premajhna. Sicer pa menim, da bi blejskemu gostu morali vsako leto ponuditi kaj novega, kaj zanimivega, saj posebno ob deževnih in slabih dneh nima kaj početi. Manjka športnih in drugih igrišč. Gostu se nismo dali vsega tistega, kar bi mu lahko prodali.«

• Jože Pintar je doma z Bleda, dve leti pa že opazuje turizem tako, da s kočijo prevaža tuje turiste.

»Osebno sem trdno preprčan, da so gostje, ki prihajajo na Bled, disciplinirani. Ne pritožujejo se in dosledno upoštavajo čas, ko se, denimo trgovine ali tudi črpalki, zapirajo. Nikoli ne bodo sitnarili pri vratih trgovin, ker so najbrž že od doma navajeni,

Priznanja krvodajalcem

V petek so v Tržiču podelili priznanje krvodajalcem, ki so lani tridesetič, petindvajsetič, dvajsetič, petnajstič, desetič in petič darovali kri.

Tržič — Ob 4. juniju, dnevu krvodajcev, je občinski odbor rdečega križa iz Tržiča pripravil proslavo, na katero je povabil predvsem krvodajce in aktiviste rdečega križa.

O pomenu te humanne akcije je spregovoril Branko Stangl, eden prvih organizatorjev krvodajalstva na Gorenjskem, ki je poddaril, da prostovoljno krvodajalstvo v Sloveniji ponosno stopa na prag tretega desetletja. Ponosno zato, ker je naše krvodajalstvo prostovoljno, anonimno, torej neplačano, in iz leta v leto bolj množično. V Sloveniji je lani darovalo kri kar 108.000 ljudi.

Tudi v tržiški občini, ki nima niti 14.000 prebivalcev, se z množičnostjo lahko pohvalijo, saj imajo okrog 700 krvodajalcev, največ mladih, zdravih ljudi, kar pomeni, da radi pomagajo ponesrečenim in bolnim, med katerimi bodo nekoč morda tudi sami, pa tudi znanstveni medicini, ki v kri išče nova zdravila.

Tudi naprej bo kri še potrebna. Zato bi moral vsak zdrav, močan človek vsaj nekajkrat izpolnit dolg do družbe in samega sebe. Odzval naj bi se vabilo požrtvovalnih aktivistov rdečega križa k humani akciji.

Na proslavi, ki jo je popestril priznani slovenski operni pevec Ladko Korosec, so podelili tudi priznanja Tržičanom, ki so lani večkrat darovali kri. Tridesetič jo je dala Ivana Potočnik, petindvajsetič Nada Salberger, dvajsetič Alojz Bergant in Marjan Jančič, petnajstič jo je prispevalo enajst članov, desetič 31 in petič 61. Srebrne znake, priznanja rdečega križa Slovenije, pa so prejela tri aktivistke rdečega križa: Marija Košir, Silva Čadež in Marija Šimenc.

Po prireditvi smo na kratko poklepetali z Ivano Potočnik iz Bistre, ki je lani že tridesetič darovala kri. 55-letna Ivana, ki samo ta mesec še dela v Bombažni predilici in tkalnici Tržič, je povedala, da jo je prvič ponudila 1949. leta in potem vsako leto, razen takrat, kadar je rodila. »Prepričana sem, da veliko bolnih in ponesrečenih ljudi potrebuje kri. Vesela sem, če komu lahko pomagam k zdravju. Sama se trenutno še dobro počutim, lahko pa postanem že jutri odvisna od dobre volje oziroma humanosti drugih krvodajalcev.« Ivana Potočnik je za krvodajalstvo navdušila tudi svojo družino.

H. Jelovčan

Sodelovanje potrdili s pobratenjem

Zadnjo soboto v maju so se po dobrih dveh desetletjih plodno sodelovanje pobratiли člani industrijskih gasilskih društev Tržič ter iz Elana Begunje

Tržič — Ze 1894. leta, deset let po rojstvu Bombažne predilnice in tkalnice, je v tovarni začelo delovati gasilsko društvo. Elan iz Begunje je precej mlajši. Njegovo društvo je staro dobro tri desetletja.

Nevarnost pred požari pa je v obeh delovnih organizacijah podobna. V tržiški neti iskre predvsem bombaž, v begunjski imajo opraviti z laki, barvami in lesom. Razumljivo je, da so si gasilci iz Bombažne predilnice in tkalnice v dolgih letih nabrali vrsto izkušenj, kako preprečevati in gasiti požare. Lahko so jih posredovali elanskim gasilcem, po drugi strani pa so se v dobrih dvajsetih letih, kolikor traja sodelovanje, tudi od njih marsičesa naučili.

Industrijski gasilski društvi iz Tržiča in Begunja sta se najprej povezovali na strokovnem področju, pred sedmimi leti pa so se dogovorili, da se bodo srečevali tudi na letnih športnih tekmovanjih in nato še na zimskih. Namen tekmovanj ni le spoznavanje med člani obeh društev. Pomembnejša so zaradi vzdrževanja telesne pripravljenosti gasilcev, ki morajo v primeru požara ne le strokovno, ampak tudi hitro posredovati.

Tako so gasilci iz Bombažne predilnice in tkalnice ter iz Elana postali pravi prijatelji. Odločili so se, da se bodo pobrati. Podpisa tržiškega predsednika društva Bojana Balantiča in begunjskega Andreja Resmana na listini o pobratenju potrjujeta, da bo sodelovanje med društvoma v prihodnje še bolj plodno. Pobratenje so sklenili zadnjo soboto v maju v Ribnem.

Industrijsko gasilsko društvo iz Bombažne predilnice in tkalnice Tržič ima 45 aktivnih članov, med katerimi je enajst žensk. Dobro so opravljeni, saj ima tovarna kljub poklicni gasilski službi veliko razumevanja za njihovo delo. Zadnjih so sodelovali pri gašenju gozdnega požara to zimo, medtem ko v tovarni običajno že začenči ogenj pogasio delavci sami. Sicer pa člani industrijskega gasilskega društva posvečajo precej pozornosti strokovnemu in spretnostnemu usposabljanju. Vsako leto sodelujejo na občinskih tekmovanjih, na katerih osvajajo najboljša mesta. Letošnje tekmovanje bo 20. junija. Sodelovali bodo z dvema moškima in žensko desetino. Društvo oblikuje tudi predloge za izboljšanje požarne varnosti v to-

Pomanjkljivosti tehnične vzgoje

V osnovnih šolah tehnična vzgoja še ni dosegla zaželenega nivoja — Premalo je delavnic, preslabo so opremljene, polovica učiteljev za pouk nima primerne strokovne izobrazbe, učbeniki so zastareli — V interesne dejavnosti po-trebitno vključiti več zunanjih sodelavcev, učence pa združiti v klub mladih tehnikov, ki bi se povezoval z društvom zunanjim šole

Kranj — Vloga osnovne šole v naši družbi je jasno opredeljena: učenci se v osnovni šoli vzgajajo, pridobivajo splošno izobrazbo in se tem pripravljajo na nadaljnje izobraževanje, delo, samoupravljanje in osebno življenje.

Učenec mora že v osnovni šoli opredeliti svojo življenjsko pot in vključitvijo v določeno usmeritev srednjega izobraževanja. Ta odločitev je pogojena z njegovimi sposobnostmi in s potrebami družbe. To pa pomeni, da bo moralna osnovna šola učence pripravljati tako, da se bodo v večji meri odločali za proizvodne poklice.

O nadalnjem razvoju delovne in politehnične vzgoje v osnovni šoli je tekla beseda na četrtek posvetu, ki ga je pripravila kranjska enota republiškega zavoda za šolstvo za ravnatelje gorenjskih osnovnih šol in učitelje teh predmetov. Posvet je imel značaj strokovnega predavanja in je bil zato zanimiv predvsem za poslušalce, nas pa so z zgodbe predvsem nekatere ugotovitve, ki se nanašajo na tehnično vzgojo.

Da tehnična vzgoja v osnovnih šolah še ni dosegla zaželenega nivoja, pričajo že podatki o opremljenosti delavnic. V Sloveniji je v primerjavi z merili le 68 odstotkov potrebnih delavnic, še nižji pa je odstotek tistih, ki so tudi zadovoljivo opremljene. Zlasti v takih šolah imajo precej težav, ko hočejo dobiti strokovno usposobljene učitelje. V preteklem šolskem letu je v naši republiki poučevalo tehnično vzgojo skoraj 45 odstotkov učiteljev brez primerne izobrazbe, v kranjski občini 48 odstotkov.

Posebno skromna je tehnična vzgoja na razredni stopnji, kjer je vključena v predmet spoznavanje narave in družbe. Učitelji niso usposobljeni za delo z različnimi materiali, od interesnih dejavnosti pa ne grejo predvsem kvačkanje in pletenje.

Nekoliko bolje je na predmetni stopnji. V petem in šestem razredu imajo učenci po eno uro tehnične vzgoje, v sedmem in osmem po dve. Učbenik, razen za prvi dve leti, so povsem neprimerni, medtem ko je razvejanost in uspešnost interesnih dejavnosti odvisna zlasti od zavetnosti učitelja tehnične vzgoje. Premalo izkorisčajo povezovanje z organizacijami združenega dela.

V 26 različnih tehničnih dejavnosti, kolikor jih negujejo v slovenskih osnovnih šolah, je zajetih komaj štiri odstotke vseh učencev, v kranjski občini neprimerno več, skoraj 33 odstotkov. Tu je tudi število zunanjih sodelavcev višje od republiškega povprečja, saj jih je že 34 odstotkov.

Iz stanja, kakršno je, našo ni težko razbrati. Uspešnost tehnične vzgoje pa je navsezadnje odvisna tudi od povezovanja vseh dejavnosti v klubu mladih tehnikov v osnovni šoli, v katerem bi učenci na sami upravi delegatki osnovni načrtovali, povezovali in usklajevali tehnične interese ter jih navzven povezovali z družtvom v krajevnih skupnostih in organizacijah združenega dela.

H. Jelovčan

V Bistrici uvajajo ulice

Tržič — Svet krajevne skupnosti v Bistrici je skupaj z geodetsko upravo iz Kranja pripravil predlog za razdelitev naselij po ulicah. V Bistrici, ki je zlasti v zadnjem desetletju zelo hitro razvijala, namreč živi okrog 4300 prebivalcev. Visoka številka povzroča prezimedne, zato je uvedba učneje žarov.

H. Jelovčan

Industrijski gasilski društvi iz Tržiča in Begunja sta se najprej povezovali na strokovnem področju, pred sedmimi leti pa so se dogovorili, da se bodo srečevali tudi na letnih športnih tekmovanjih in nato še na zimskih. Namen tekmovanj ni le spoznavanje med člani obeh društev. Pomembnejša so zaradi vzdrževanja telesne pripravljenosti gasilcev, ki morajo v primeru požara ne le strokovno, ampak tudi hitro posredovati.

Predlog poimenovanja je izredno v javni razpravi. Krajan ga lahko ogledajo na treh mestih v prostorih krajevne skupnosti, izložbi trgovine Deteljica ter Petrolovi restavraciji.

Predlogi za poimenovanje so se rodili predvsem na osnovi dosedanjih imen, ki so pri kranjskih že udomačena, na primerek Pot na Bistrisko planino, Beguncska cesta, Na jasi, Deteljica, Rdeča cesta. Se vedno pa ni padlo odločitev za glavno ulico, ki naj bi nosila ime Tita. Kardelja si katerega drugega velikega naše domovine.

Svet krajevne skupnosti je predlagal poimenovanje na imenih, ki so pri kranjskih že udomačena, na primerek Pot na Bistrisko planino, Beguncska cesta, Na jasi, Deteljica, Rdeča cesta. Se vedno pa ni padlo odločitev za glavno ulico, ki naj bi nosila ime Tita. Kardelja si katerega drugega velikega naše domovine.

Društvo oblikuje tudi predloge za izboljšanje požarne varnosti v to-

• Stefan Jerebic je spremni zasebni gostilničar iz Ribnega, ki je znal ribensko gospodstvo spre-

D. Sedej

H. J.

Vizija humanizma prihodnosti

Kekaj misli ob odkritju skulpture Kekca v Kranjski gori

Isletajoči dan mladosti obeležuje 90-letnico rojstva našega moramo kot že tolkokrat spet izbrati resnico, da so vse velike, vendarne osebnosti misel in srce na ljudstvo. Za Tita je bilo dobro merilo vsega: od njega se je dan je delal in živel, zato ga je tudi vodil: tako kot malokdo tem svetu... Vse preradi pozabimo, da so prav ti ljudje najzlahko na ljudskih bolečin, ljubezni, znoja in krvavih žujev, sanj napenjen. Nič ni slučajnega: za nekaj leta semena je treba leta, leta in stoletja pripravljati da vzlije ena sama velika in se morda roditi en ljudski ki uredišči sanje milijonov. V biološki zasnovi našega je skriveno: v omotu temne so kristali sonca in sanje mukov. Tam ni resničnosti in nevrednosti. Z rojstvom velike misli bojanja v človeku se svet razdeli v rojstvom, ki je treba težko prislužiti. In potrebujemo kot ljubezen kuh, saj buri našo domišljijo, ozvočuje čute, da lahko razčudim mrtvih, ki prisluškujejo živob na naših koreninah – in signal bogov v svoje sončne

In tem je najtežje, a hkrati izredno, odkrivati in raziskovati ljudskih junakov svet, v tem so se zakorenili, zakaj se skriva neprecenljivo ljudsko mesto. In če ob takem bogatem mladi v nekem kraju odkrije spomenik svojemu junaku kot se danes dogaja v Kranjski gori, tem resnično ni mogoče veličastno poslaviti dneva mladosti. To bi bilo neumno in bahovo, da smo v teh nekaj dneh, ko se učili in razmišljali o Kekcu, vsej ces njegov svet. Tudi v sedanjih urticah si ne domišljam, sem ga zmožen z besedo vrediti v celoto, saj gre za težke dialektične odnose med notranjim in zunanjim. Kekec je namreč tako resničen lik, da je zavoljo tudi nenesničen, in je hkrati nenesničen, da je povsem

za junaka, ki se je zakorenil v tem, vedeni nekam samosvoji, muhasto sprememljivi in strog dolochen: v kamenih, ponekod kakor izrezlani Zgornje Save. V njej ima obutek neke nemoči, ker se sdi skoraj nemogoče, da bi dal te idealni stvaritvi naredi svoj pečat. Tako popolna je, vse živo v njej od nekdaj nagnikim skrajnostim. Težko bi še kraj, ki bi terjal od človeka – videni bogato življenje – tako domišljiski kontrapunkt. Borave Šele v sedemnajstem žalu začne prihajati prvi tuji znaki. Borovška usakanost je neizprosna in dokaj statična: drugih zakonih narate in krutih gospodarjev. Njihova sveta je v planinah – pod oblaki, upanje: da bo dobro naloženo in bodo krvci za njih trpijenje kaznovani, brli v božljakih po kočah. Človek je zadnjih kar ne more živeti in sanja in sanjano izroča vrednosti. V dolgih zimskih večernih sproščala ljudska fantazija je sproščala predvedke, pravljende. Oblikovali so se liki

divjih samotarjev z nadnaravnimi močmi, ki so bili ljudem naklonjeni ali souvržni. Ljudi vpletajo v svojo igro zla in dobrega: prav toliko kakor jim je potrebno za polnejše življenje, saj jih vsak po svoje oživlja po samotnih kočah starci očanci z izrednim pripoveduškim darom. (Menda je bil zadnji med njimi pred nekaj leti umrl Jaklav Peter.)

Ta izredna zakladnica pravljicega ljudskega bogastva je čakala tudi Kekca, ko se je nekoč – nekoga dne rodil v topli kmečki hiši. Mamica mu je še v plenickah kdaj pa kdaj grozila s kakšno Pehto ali Bedancem, ker kričač ni mogel razumeti, da je še kdo v hiši. Takrat je bil bolj mamičin zlati kakec kakor Kekec. Kadar ga je odvila, je zakrilil z rokami in zavrsnil od prostosti. Potem ga je stisnila k sebi in zasula s poljubčki: da se je smejal Kekec, tako zvonko po stopničkah do neba se je smejal, hdo ve kolikokrat. Kadar je stopil oči v hišo, sta že čebljala v nekem čudnem, mlečnem: kakčevsko-kakčevskem jeziku, ki ga znajo in razumejo samo mamice s svojimi otročki, kdo ve kolikokrat. Oče pa se je ponavadi obrnil, po prstih odšel iz hiše in si vihal košate brke od ponosa, kod ve kolikokrat...

Tako je Kekec rasel in zrasel do besede – pa naprej od besede k besedam, toliko visoko, da je beseda dala besedo... in kmalu je držal vse za besedo: mamico, babico, tete, strice – vsak večer: nova pravljica! In poslušal je Kekec, tako se je naučil poslušati, da dokler ni zaspal, sploh ni bil več Kekec, ki leži v postelji: bil je junak, ki razkriva strahove, seka zmajem glave, rešuje najlepše kraljice iz zakletih gradov, prelisiči zagonetne čarovnice... in pomaga Kekec: vsem ubogim, nemočnim in dobrim, da jih ne pogubi zlo.

Ko je zrasel do pastirčka, je bil že tako pogumen, da so ga zamašili strici in tete; ti nagajivi in hudočini preizkuševali poguma pri vaški otročadi. Od pravljice – svoje prve učiteljice se je počasi poslavljala. Skupaj z ovčkami in kožami ga je vabilo k sebi druga – narava, ki je bila še bolj modra in skrivenostna...

Prva ga je učila, da je svet iz zla in dobrega kakor je dan iz noči in dneva. Oboje je nekaj danega, nespremenljivega, ki se med seboj kar naprej spopada, da pa na kraju vedno zmaga dobro. S tem ga je notranje gnetla, utrjevala, oblikovala in usmerjala k pokončni rasti.

Druga je modro molčala, ko ga je vodila po poteh ob rekah in potokih, skozi gozdove na planine pod spre-

minjajoče se nebo in oblake. Morajo je gledati in opazovati z očmi in srcem, če jo je hotel spoznati in odkrivati njene skrivnosti. Nastavlja mu je resnične pasti, ga louiva v zanke, se mu razkazovala v svoji popolni lepoti, ga presenečala z muhavostjo, s silno dobroto in darežljivostjo – in nič manj s krutostjo. Iz njene popolnosti je razbral, da je vse, kar jo tvori, nepopolno in hudo spremenljivo, da je v vsakem zlu lahko tudi dobro in je v dobrem zlo. V tem približevanju in odbijanju od obeh skrajnosti je čutil moč in ritem njenega življenja. Kar je v eni skrajnosti vztrajalo in hotelo doseči popolnost, je propadlo – umrlo. Po teh spoznanjih Kekec ni bil več samo pogumen, iznajdljiv, pameten in dober, postal je tudi moder, tako moder, da bi mu lahko podelili vse doktorate na svetu. A modrost ne pride sama od sebe. Do nje se gre skozi težke preizkušnje. Z najčistejšo lučko življenja moraš posvetiti v noč nad samotnim breznom, da se zganejo kamnita srca skal in se premaknejo svetovi odtrgani od ljudske duše: kjer umirajo lepe misli, topla srca, upanja brez sanj – in se brišejo sledi resnice... Kekec vdira v svetove: Bedanca, Kosobrina, Pehte, Vitrance... z vsem tistim, kar tem izobčenim bitjem v planinah manjka. V njihova domovanja, ki so zgodj loušča ali skrivališča, vnaša nemir. Na vsakem koraku jih meče iz lažnega notranjega ravnotežja. Iz bebevega spanca jih drami h razmušljajo. Seje dvom v njihovo zakrnjenje gotovost. In kar jih pri vsem tem najbolj preseneča: prihaja k njim z ljubeznijo in dobro voljo v srcu – obeh so tudi sami deležni – da osvobodijo njihove nemočne, uboge žrtve. Tak jim nehote zlezte pod kožo, osvoji jih, zato si ga želijo pridobiti, pa tudi izrabiti za medsebojne obraocene. A Kekec je neoprijemljiv in tako celovit, kot da nosi v sebi neko naravno poslanstvo, ki sproži plaz nad samotnim breznom. Njegova notranjost je neusahljiti sončni studenec, ki ga ni moč skaliti, saj ga je tudi pripravljen za vsako oceno braniti. In tak – samo tak se lahko vraca iznad samotnega brezna: z otroško naivnim izpraševanjem vesti...

Zato si z vso odgovornostjo upam zapisati, da je Kekec najresničnejši, najbolj univerzalen ljudski junak v svetovni mladinski literaturi. Kipar Nebojša Mitić je v svoji skulpturi, ki je edinstven spomenik mladosti: njeni skladnosti med materialnim in duhovnim, poudaril prav tisto vizijo humanizma prihodnosti, ki je bila do danes v Vandotovem delu in njegovem junaku komaj slutena...

Benjamin Gracer

umetniški govorici izraža človekovovo povezanost z naravo in njegov večni boj z njo.

Razstavo, ki je zaradi pomanjkanja prostora in obsežnosti ter raznolikosti del, sicer skromna, vendar vsebinsko zelo bogata, si boste z veseljim ogledali.

Razstava keramike

V sejni sobi Donita v Medvodah se s skupno razstavo del v keramiki predstavlja Aljoša in Gorazd Sotlar iz Škofje Loke

Medvode – V delovni organizaciji Donit je kulturna komisija priredila razstavo keramike, ki bo v sejni sobi na ogled od 7. do 12. junija. S skupno razstavo del v keramiki se predstavljata Aljoša in Gorazd Sotlar iz Škofje Loke. Ogledate si torej lahko rezultate njunih naporov ustvarjanja v glini.

Pri Aljoši Sotlerjevi keramiki v njenem ustvarjalnem delu ni bila ves čas na prvem mestu. Delala je gledališke scene, kostumografijo ali se ukvarja z dizajnom. Akademski kipar Gorazd Sotler je končal Likovno akademijo v Zagrebu pri profesorju Avgustinci, kiparsko specialno pa na ljubljanski akademiji pri profesorju Borisu Kalinu.

Stevilnih in dolgotrajnih tehničkih raziskav materialov sta se avtorja razstave lotila v prepričanju, da ponuja pri uveljavljanju sodobnega likovnega izraza prav keramika velike možnosti, se posebej velja to za stavbno-keramiko (ki je žal zaradi pomanjkanja prostora v Donitu ne predstavljal), ki naj bi postala sestavni del arhitekture in ji tako dajala bolj individualni izraz. Z vstrajnim delom – raziskavami materiala, sta pričela uporabljati samo domaču surovine. Ostali keramičarji morajo material uvažati.

Razstavljeni opus predstavlja figurativno in nefiguralno plastiko, uporabljajo posode in vrsto miniatur. Vse pa odlikuje neposrednost, igrovost in ekspresivnost izraza.

Klub raznolikosti gradiva je skupna značilnost razstavljenih keramik enkratno hkratno žganje gline in glazur, njuna homogenost, izrazna polnost eksponatov, ki jo podpirajo grobi vrezni in drugi posegi v njihove površine in pogosto izraziti kiparski značaj del.

Hotenje po povezanosti z zemljom najlepše izražajo plastike kombinirane z lesom. Les in keramika se združujejo v homogeno celoto, ki v

amaterskem gledališču Tone Čufar na Jesenicah pripravili recital domoljubne in revolucionarne poezije »Računajte na nas«, ki so ga posvetili 12. kongresu ZKJ. Pripravljen je je pravzaprav podmladek jeseniškega gledališča, kakor lahko zdaj že povsem upravičeno poimenujemo skupino mladih, ki jih je gledališče privabilo z gledališko solo Alje Tkačeve. Pod njenim vodstvom so koncem lanskega leta postavili na oder Levstikovega Martina Krpana, uspelo predstavo, ki se je uvrstila v zaključno srečanje Naše besede. Zdaj je Alja Tkačeva z mladimi pravila recital, ki so ga sestavili iz znanih pesmi in vsebinsko porazdelili na poglavja: Tema, Revčina, Upor, Na pragu smrti, Boj in V svetloba. Tako so začeli s Prešernovo Pevcu in končali z Vipotnikovo Svitancem. Skupina petnajstih mladih recitatorjev je sama poskrbela tudi za odrsko opremo, kostume in glasbeno spremljavo.

Obe postavtvitvi, pred časom Martin Krpan in zdaj gledališki recital, dajeta dobre obete jeseniškemu gledališču, da bo lahko pomladni vrste svojih igralcev. Poteza vodstva gledališča, da Alja Tkačeva mlade, ki jih veseli gledališko delo, nauči tega, se je vsekakor izkazala.

Karel Kuhar

razstavlja v Prešernovi hiši

Irez je pri Karlku Kuharju še vedno ena pomembnih značilnosti njegovega slikarskega upodabljanja predmetnosti. Prvotni biološki detajl je kasneje zamenjal drug poljuben objekt, pojmovan ne več kot gola povečana dana realnost, temveč kot samostojen optičen pojav v izbranim likovnim učinku.

Krajina, ki se je v Kuharjevem slikarstvu dolgo sramežljivo skrivala za različnimi bolj aktualnimi likovnimi problemi, je doživelu preporod. Pojavila se je kot izrez iz nebesne modrine, prekrite z oblaki, ki so s svojo raznoliko oblikovno pojavnostjo pritegovali slikarjevo zanimanje. Vendar kosi neba, ki jih je slikar vpljal v posamečne slikarske kompozicije, niso v polni meri zadovoljevali pogleda gledalca in še manj slikarja. Treba jih je bilo povezati v celoto. Tako je nastala neke vrste šabonica, le da so posamezna polja ločevali okvirji. Samostojnost teh polj je bila še tolikšna, da sta slikar in gledalec izgubila iz oči celoto in se znašla na pragu skoraj abstraktno pojmovane, čeprav po naravi posnete realnosti.

Hotenie po ponovni sintezi že preveč osamosvojenega detajla je Karla Kuharja vodila k novim poskusom zdrževanja. Slikarski eksponati se niso več naslanjali na merske razsežnosti starih kompozicij, ki so bile primerne le za nekdanje predstavitev na vertikalni steni, temveč so v obliki večjih ali manjših ploskev prekrili tla v vsej dolžini in širini razstavišča. Gledalcev očišče se je premaknilo, dobili smo vtis, da gledamo v vesolje in da skozi bele reže, ki delijo posamezne izseke na prahu skoraj abstraktne pojmovane, čeprav po naravi posnete realnosti.

Vse naštete avtorjeve oblikovne zaslove še vedno slonijo na čvrsti slikarjevi navezanosti na realistično izhodišče. Toda sam sistem prikazovanja dejanske stvarnosti bo slikarja prej ali slej pripeljal na tla bolj individualne interpretacije predmetnosti in s tem tudi v naročje spremenjenega likovnega izraza.

Cene Avguštin

Tekmovanje za bralno značko

Kranj – V osnovni šoli France Prešeren v Kranju je bila 1. junija zaključna prireditev tekmovanja za bralno značko. Zbrali so se mentorji in učenci ter organizatorji tekmovanja iz škofjeloške, tržiške in kranjske občine. Svečanost je priredila Društvo prijateljev mladine, sodelovanjem Zavoda za šolstvo. Med gosti srečanja so bili pesnik Janez Menart, predsednik republiškega odbora za bralno značko Jože Zupan in pisateljica Bertha Golob.

O pomenu branja je spregovoril Ivo Zrimšek, predstavnik zavoda za šolstvo, nakar so podelili priznanja mentorjem. V kulturnem delu sporeča so nastopili člani ritmične skupine mentorjem. V priznanju so mentorji, ki so mojstri besede in strukture jezika, pa čeprav morda nikoli ne bodo pisatelji.

Prišli so, da bi se pomerili na republiškem tekmovanju za Cankarjevo priznanje: osnovnošolske skupinice po tri iz dvanajstih slovenskih slavističnih društev in enajst srednješolskih skupinic, ki so na področnih preizkusih pokazali največ znanja.

V prvem delu tekmovanja so reševali teste iz slovnice in slovenske književnosti, v drugem so pisali. Osnovnošolci iz sedmih in osmih razredov so izbirali med naslovoma: Medčloveški odnosi v Jurčičevih delih in Vloga posebnevez v Jurčičevih delih. Lepi misli so nastajale pod pederiščem učencev, misli, vredne Jurčiča. Oglejmo si samo tri izseke iz njih.

Ko se človek roditi, ne zna čustovati, ko pa se roditi junak izpod pisanateljevega peresa, mu je dano čustovati in mišljene. Živijo med platnicami: Stefan in Franica, Simek, Desetji brat, Domen... – Simona Skrabac, Ljubljana

Prepričan sem, da je svet danes veliko bolj pust in dolgočasen, saj so posebežni že prava redkost. In tudi te bi se kdo kje prikazal, ga najbrž ne bi ljudje prav nič lepo sprejeli, ampak bi ga preganjali in imeli za sleparja. V Jurčičevem času pa so bile dežele polne posebevez: razumljivo je, da jih je Jurčič dobro poznal in jih zaradi tega tako živo opisal, da ob njih občutimo prav utrip življenja. – Walter Aubert

Toda ali nismo tudi mi Kravljci, kadar si izmisljamo zgodbe, da bi zabavili druge? Ali nismo tudi mi Martinki, kadar presenečamo ljudi, da bi zakrili resnice svojega življenja? Ali nismo? – Zalka Mubi, Jesenice

Srednješolci so se odločali med naslovoma Socialna razglasja na vasi v delih od Kersnika do Potrča ter Zemlja – os življenja v delih od

ljivem tonu, kar menim, da je posebna dragocenost današnjega literarnega ustvarjanja. Živiljenje prinaša toliko skrbiv v malo prijetnih trenutkov, da z veseljem sprejemamo umetnine kot so njegove. Morda je prav to vzrok, da so Menartove pesmi tako priljubljene.

Menart je vse od svojih solskih let trdno zasidran v naš literarni prostor – s pesmimi, prevodi, delom pri filmu, na televiziji in gotovo mu je bila Prešernova nagrada največje priznanje. Zdaj pripravlja tematsko zakočeno zbirko svojih pesmi.

Srečanje mentorjev in bralcov je postal že tradicionalno, kar je zasluga kranjskega Društva prijateljev mladine. Zavoda za šolstvo Kranj in komisije za bralno značko. Je neke vrste skromna zahvala učiteljem, ki se v solah vse leto trudijo, da bi pridobili čim več bralcov le knjige, saj vedo, da knjiga miselno in čustveno bogati odraščajočega človeka.

Zlata Volarič

Misli, vredne Jurčiča</h2

RADAR RADAR RADAR RADAR RADAR RADAR

ŽOGA VSE BOLJ MAGIČNE MOĆI

Nogomet nasprotnik postaja vse bolj (donosen) posel, svetovna prvenstva pa prireditve izjemnih razsežnosti

To je znašalo približno 25 odstotkov vseh stroškov, tako da so vse udeležene reprezentance lahko nesle domov za tedanji čas precejšnje vsote, ki so jih še počevale z igranjem nekaj prijateljskih tekem v Urugvaju in sosednji Argentini. Prav to, da se je že prvi turnir za svetovno prvenstvo končal z dobičkom, je bilo za nadaljnji razmah svetovnega nogometnega prvenstva seveda zelo pomembno.

Skupno so v Montevideu odigrali 18 tekem, na katerih je bilo doseženih 70 golov.

Zato mivo je tudi, da je bil vodja jugoslovanske reprezentance, ki je tedaj zelo uspešno nastopila, saj se je uvrila v polfinale, dr. Mihajlo Andrejević, eden med najstarijimi na svetu, ki so »zivo« prisostvovali vsem enajstim dosedanjim svetovnim prvenstvom. Zdaj 83-letni zdravnik je bil nekoč aktiven nogometni delavec. Dolga leta je bil tudi član nogometne zveze.

Vsi so še spregovoriti o tekmovalnem sistemu na svetovnem prvenstvu. Udeleženci so bili razdeljeni v tri predtekmovalne skupine — po dve s po štirimi skupinami so se uvrstili v polfinale. Zmagovalca polfinaškega sta igrala tekmo za prvo mesto. Zmagovalci so slavi gospodinj na sosedni Argentini s 4:2, tekme za drugo mesto kolajno med Jugoslavijo in ZDA pa ni bilo, tako da sta si obe moštvi delili tretje mesto.

ITALIA: POLITIKA IN NOGOMET

Za drugo svetovno prvenstvo, bilo je leta 1934, so najbolj potegovali Italijani, ki so na tistem že leta 1930, upali, da bodo organizatorji prvega prvenstva. Prizadavanja v tej smeri je podpirala tudi tedana fašistična oblast, saj si je ministrski predsednik Benito

Mussolini od spektakla svetovnih razsežnosti obeta propagandne učinke. Tako ne preseneča, da so Italijani vložili v priprave prvenstva precej denarja, saj so na novo zgradili štadione v Torinu, Firencah in Neapelju ter posodobili arenit Milanu in Rimu.

Za prvenstvo se je prijavilo 32 držav. To je seveda pomenilo, da je bilo treba pred finalnim turnirjem prediti kvalifikacije. V okviru mednarodne nogometne zveze so se bili namreč dogovorili, da se bo finalnih turnirjev za svetovno prvenstvo vedno udeleževalo le po 16 ekip.

Veliko presenečenje pa je povzročila novica, da svetovni prvaki Urugvajci v Italiji ne nameravajo braniti naslova. To je bila revansa za odsotnost Italijanov na prvem svetovnem prvenstvu v Urugvaju. Ta odsotnost je bila toliko bolj presenteljiva, ker je bila Italija leta 1930, kot smo že omenili, kandidat za prireditelja. Urugvajci so Italijanom štiri leta kasneje vrnili z enako merom, med udeleženci pa tudi ni bilo Britancev, ki so se kot začetniki sodobnega nogometa še vedno imeli za nekaj posebnega. Po kvalifikacijah je bila zastopanost celin in še kar popolna (med finalisti so bili tudi ZDA, Brazilija, Argentina in Egipt), vendar je bila kvaliteta osredotočena na evropske udeležence. Argentinci so poslali amatersko ekipo (četudi so tedaj že imeli uzakonjen profesionalizem), Brazilci pa so sicer poslali vse svoje najboljše, a tedaj v mednarodnem nogometu pač še niso pomenili toliko kot v letih po drugi svetovni vojni.

Turnir sam je bil deležen velikega zanimanja občinstva, tako da je to gospodarski plati povsem uspel. V okviru tega prvenstva so odigrali tekmo med Češkoslovaško in Romunijo v Trstu, kar je doslej nam najbliže v vsej zgodovini svetovnih nogometnih prvenstev. Mimogrede: Češkoslovaška, ki jo je kot kapetan vodil, eden izmed najznamenitejših vratarjev vseh časov Planička, je zmagala z 2:1.

Sicer pa je drugo svetovno prvenstvo minilo v znamenu domače reprezentance, ki je tako obdržala tradicijo popolnega uspeha gostitelja. Res je sicer, da so Italijani igrali z veliko pomočjo njim naklonjenih sodnikov in ob izredni podprtju svojega občinstva, prav tako pa je res, da tudi po nogometnem znanju niso kdove kdo zaostajali za sicer najboljšima reprezentancama tega turnirja — Španijo in Češkoslovaško. Največji škandal je bila pravzaprav ponovna tekma med Italijo in Španijo v četrtnfinalu tega turnirja, ki so ga vsega odigrali po pokalenem sistemu, tako da je bilo skupno le 17 tekem (z 68 golmi). Potem ko so bili Italijani in Španci prvo tekmo v Firencah igrali brez zmagovalca (1:1), je Italija v ponovnem srečanju zmagala z 1:0, vendar je bil za to zmago najbolj zasluzen švicarski sodnik Mercet, doma na švicarsko-italijanski meji. Vso tekmo je naviral za Italijane in dovoljeval je ostro igro gostiljev, ki je nazadnje povsem razredčila španske vrste. Že v prvi tekmi je bila vrsta Špancev poškodovanih, med njimi legendarni vratar Zamora. V drugem srečanju je bilo še slabše. Ko so imeli Španci mož na igrišču, je Meazza dosegel neregularen gol. Marcet ga je priznal, malo kasneje pa je razveljavil povsem reguliran zadetek Špancev.

V nadaljevanju prvenstva Italijani niso več potrebovali takoj izrazite pomoci sodnikov, četudi jim niti v polfinalu proti Avstriji (1:0) niti v finalu proti Češkoslovaški (2:1 po podaljšku) ni bilo lahko.

Italijanom so predvsem očitali pregrubo igro, precej pripombe pa je bilo tudi glede sestave njihove reprezentance. Nekateri iz ekipe namreč niso bili pravi Italijani. Nastopali so kar trije igralci, ki so še štiri leta prej branili barve Argentinev na prvem svetovnem prvenstvu v Urugvaju. Najbolj znan med njimi je bil Monti, ki je tako že drugič nastopil v finalu svetovnega prvenstva in ga takrat tudi osvojil.

Kar zadeva finance, je bilo prvenstvo velik uspeh, saj so več kot tretjino skupnega inkasa v znesku 3,6 milijona lir lahko razdelili med udeležence reprezentance. Te so tako, ne glede na športni razpriet le dokaj zadovoljne odpotovale iz Italije.

ZAPLETI OB SP V FRANCII

Rim ni bil samo prizorišče finalne tekme tega prvenstva, marveč tudi kongresa mednarodne nogometne zveze. Francoski predsednik FIFA Jules Rimet je na njem povsem presenetljivo predlagal, naj bi naslednji turnir za svetovno prvenstvo priredil že čez tri leta, to je leta 1937.

Öbramba

8 Radovan Timotijević

I. DESANT NA DRVAR ALI SKOK V PRAZNO

GENERAL POMAGA MANDLU

Ceprav je bil SS-kapetan Mandl v Zagrebu šele mesec dni, se je kar dobro znašel. Nasvetil se je pri SS-podpolkovniku Güntherju Mellmannu na Trgu Kulina bana v tretjem nadstropju. Trg se sedaj imenuje Trg žrtv fašizma.

Medtem se je vodja obveščevalnega referata za Jugoslavijo SS-major dr. Wilhelm Hetl pogovarjal s Hitlerjevim pooblaščenim generalom v Zagrebu dr. Edmundom Glaisenjem von Horstenauom. Hetl je bil z generalom v prijateljskih odnosih in ta mu je Mandla toplo priporočil. Nato je Mandl lahko obiskal generala.

»Vi ste torej hauptsturmführer Mandl. O vas in vaših načrtih sem že obveščen,« je dejal general von Horstenau. »Z menoj se lahko pogovarjate povsem odkrito. Povejte mi, kje ste delali doslej,« ga je vprašal.

»V obveščevalno-diverzantski šoli Glavne varnostne uprave ob jezeru Wann pri Berlinu,« je odgovoril Mandl.

»Kaj pa je vaša očja specialnost?«

»Predvsem atentati, gospod general. Ta predmet sem predaval tudi v šoli,« je odgovoril s sikojočim glasom.

»Prav, toda mislite to izvesti tukaj?« ga je vprašal general.

»Imam prave ljudi, ki sem jih sam izuril. Nekateri so že na poti proti Zagrebu. V teh dneh sem prejel tudi pošiljko s strupom, specialnim orojem, razstrelivom, tujim deparjem in zlatom,« se mu je razkril Mandl.

»Kaj pa jaz lahko storim za vas?« se mu je ponujal general.

»Gospod general, zanimalo bi me vse, kar ste po svojih virih zvedeli o Titu in vrhovnem štabu,« je odgovoril kapetan.

»Da, s temi vprašanji sem se res dolgo ukvarjal. Delal sem natančno, in vse, s čimer razpolagam, je preverjeno. Dal vam bom te podatke za osebno uporabo in videli boste, da vam bodo koristni,« je dejal general.

Ta starci nacistični general v takih zadavah ni bil nikakršen novinec. Že dolgo je bilo od takrat, ko se je izšolal na Terezijanski vojaški akademiji v Wiener Neustadt. Avstro-Ogrska je izgubila prvo svetovno vojno, ki jo

je von Horstenau preživel v vrhovnem veljstvu, nato pa se je začel njegov drugi, politični vzpon. Najprej je bil šef avstrijskega vojaškega arhiva in ko je kasneje doktoriral iz filozofije na münchenski univerzi, je postal minister za nacionalno vprašanje, notranji minister in nazadnje celo podkancler avstrijske vlade.

Predvsem pa je bil nadarjen obveščevalec. Ko je Hitler zavzel Avstrijo, je von Horstenau, ki je bil njegov ožji rojak, imenoval za svojega »generalata za posebno uporabo« in ga poslal v Jugoslavijo.

General je vstal in iz blagajne vzel zapečaten ovoj. Vendar ga ni dal vsega Mandlu, temveč je iz njega potegnil le nekaj listov in jih položil preden.

»Tu imate Titov življenjepis, njegovo gibanje v zadnjem letu in način zavarovanja. Povsem je zanesljivo, da je sedaj v Drvarju, vendar ne vemo še natančno, v kateri hiši. To naj bo vaša skrb,« mu je ob koncu pogovora dejal von Horstenau.

PREPLAH V WEICHSOVEM POVELJSTVU

V zadnjih dneh aprila 1944 je Jugoslavijo spet obiskal Otto Skorzeny. Iz svojega štaba v Friedlandu pri Berlinu je najprej prispel v Zagreb, da bi ugotovil, kako se je SS-kapetan Mandl znašel v tem yohunskem labirintu. Ko ga je Mandl informiral o vsem kar je bilo

ROMAN, POTOPI, NADALJEVANKA

Črtomir Zorec

POMENKI O GORENJSKIH KRAJIH IN LJUDEH NA PODROČJU LJUBLJANSKIH OBČIN

(25. zapis)

H koncu prejšnjega zapisa velja še dodati, da je v pročelje hiše Tacen št. 4, vzdiana še druga plošča. In sicer v spomin na vseslovensko konferenco SKOJ, ki je bila tu organizirana v februarju 1941 — torej tik pred vdorom okupatorja v naše kraje.

VZPON NA GORO

Res, vzpon na vrh Šmarne gore ni kak poseben planinski potvig, toda hoja po stari romarski poti je vse prej kot prijetna. Ce bi bila bolj oskrbovana, sproti popravljana in primerno označena, bi pobočje Gore najbrž ne bi bilo tako preprečeno od bližnjic, vzprodnic in divjih stecic, ki naravo le skrunijo. Ce so že nekatere poti na delane kot posebni vzponi na Goro za zahtevnejše hodce, bi vsaj ena od poti morala biti vzorna, ne pa razrita, skalnata soteska — kaka pot to gotovo ni! — Obstaja Planinsko društvo Šmarne gore (od 1. 1. 1971). Samo si je naložilo zelo odgovorno nalogo — skrb za zavarovanje pot čez Plemenice na Triglav (prej Bambergova pot) in skrb za novo pot po vzhodnem obrobju Triglavskih jezer. — Lepo bi bilo, če bi se mladi idealisti zagnali tudi v »domačo« goro in pomagali urediti staro romarsko pot v primereno udobno stezo za množico ljubljancov, ki pa se niso turisti, pač pa le pohlevni nedeljski izletniki.

Vzpon na Goro po romarski poti trajala je kako uro — skoraj ves čas v gozdnati senci in mimo dveh bolj slabo ohranih kapelic, kjer je pač pobočni romar nekoč počival in malo pomolil. Po dveh ovinkih se kmalu znajde na Sedlu, visokem 574; torej le 93 m nižjem od vrha Šmarne gore, ki doseže višino 667 m nad morjem...

Vsekakor pa je najbolj položna stara vozna pot od Zavrha do Sedla. Vendar kolovoz zdaj služi le domačinom in za oskrbo šmarnogorskih gospodarjev (tudi cerkvene zvonove so tod zvozili na Goro), »motoriziranim turistom« pa so pot zaprli. Sicer bi se na Sedlu kar trlo lepe pločevine. Seveda pa počaščenje po tej najbolj zložni poti na Goro ni ovirano, le pred avtomobili jo zapirajo. Kar je, seve, kar prav! V šmarnogorskem sedlu je tudi nekaj lepih njiv in travnikov. Pogled nanje gotovo preseneči zadihanega »planinca«, ko vidi, da se ni povzpel v kak pust zapisušen svet.

Tudi ogromna, stara cipresa pri cerkvi kaže na kar milo podnebje na naši Gori. Vsekakor bi to drevo — tako stare in mogočne ciprese še nisem nikjer videl, tudi v dolini ne — moralno biti posebej zaščiteno, kot so druga najstarejša in največja drevesa na Slovenskem.

ŠMARNOGORSKO POKOPALIŠKE

Najbrž je le malokateremu izletniku, ki prisope do vrha Gore, kaj malo mar skoraj miniaturnega pokopališča. Toda, kdor ve, da je tu legal v poslednji sen pesniku Prešernu najljubši stric, bo le stopil tja k vzhodnemu cerkvenemu obzidju. Tu je 5 m dolg in 4 m širok prostor — z železno ograjo obdano šmarnogorsko pokopališče.

Zanimiv duhovnik, ki je dvanajst let služboval na Gori je bil Peter Piacentini. Rojen 25. aprila 1824 v Dolegini na Furlanskem, del svojega življenja napolnil s čudovitim nagnjenjem do kupčevanja ciganskimi konji ... Umrl je sreden — četudi je svoje studije končal na padovanski univerzi.

Vsekakor moram omeniti, da je umrl na Gori 10 let služboval — drugi profesor Josip Prešeren (1880–1927). Bil pa ni Gorenec, pa potomec dolenske veje Prešerjev.

Ta veja Prešerjev se ni prav raziskana (kot tudi brezoviška pri Ljubljani ne). Vem pa, da primek tamkaj, ki je prišel na Gorenec, je bil Peter Piacentini. Rojen 25. aprila 1824 v Dolegini na Furlanskem, del svojega življenja napolnil s čudovitim nagnjenjem do kupčevanja ciganskimi konji ... Umrl je sreden — četudi je svoje studije končal na padovanski univerzi.

Popolnoma vas razumem,« mu je dejal Mandl, ko sta se razhajala.

Skorzeny je iz Zagreba odpotoval v Belo cerkev na Krškem polju, pred leti redek in neznan. Sam sem pa pred leti tamkaj v prav dobiti gospodar Ivan Prešeren, ki je bil gospodar Ivan Prešeren.

Popolnoma vas razumem,« mu je dejal Mandl, ko sta se razhajala.

Skorzeny je iz Zagreba odpotoval v Belo cerkev na Krškem polju, pred leti redek in neznan. Sam sem pa pred leti tamkaj v prav dobiti gospodar Ivan Prešeren.

Popolnoma vas razumem,« mu je dejal Mandl, ko sta se razhajala.

Skorzeny je iz Zagreba odpotoval v Belo cerkev na Krškem polju, pred leti redek in neznan. Sam sem pa pred leti tamkaj v prav dobiti gospodar Ivan Prešeren.

Popolnoma vas razumem,« mu je dejal Mandl, ko sta se razhajala.

Skorzeny je iz Zagreba odpotoval v Belo cerkev na Krškem polju, pred leti redek in neznan. Sam sem pa pred leti tamkaj v prav dobiti gospodar Ivan Prešeren.

Popolnoma vas razumem,« mu je dejal Mandl, ko sta se razhajala.

Popolnoma vas razumem,« mu je dejal Mandl, ko sta se razhajala.

Popolnoma vas razumem,« mu je dejal Mandl, ko sta se razhajala.

</

Plavanje

V moštvenem delu Triglav

KRANJ — V letnem bazenu v Kranju je domači plavalni klub Triglav organiziral predtekmovanje za plavalni pokal Plavalne zveze Jugoslavije. Med sedmimi moštvi, Ilirija (Ljubljana), Fužinar (Ravne), Ljubljana, Olimpija (Ljubljana), VP Kranj 1098 in dveh moštveh kranjskega Triglava so v tem delu tekmovanja največ uspeha imeli domači plavalci. Za začetek plavalne sezone so pokazali da so dobro trenirani in da so že sedaj razmeroma dobro pripravljeni za domača in mednarodna tekmovanja.

Med posamezniki je največ zmag dosegel Darijan Petrič, saj je zmagal na 100 in 200 m delfin ter na 400 in 1500 m kravl. Prav izida na 400 in 1500 m sta po točkah najboljša. Na 1500 m kravl je Darijan Petrič s 1:54:45 dosegel letošnji najboljši rezultat v petdeset metrskih bazenih. Ta njegov čas pa je tudi njegov četrти najboljši izid.

Moštveni vrstni red: 1. Triglav (Kranj) 30.588, 2. Ljubljana 30.007, 3.

Smučarski skoki

V soboto otvoritev sezone v Stražišču

Kranj — V počastitev krajevnega praznika Stražišča bo v soboto, 12. junija ob 17. uri tradicionalno tekmovanje v smučarskih skokih na 15-m skakalnicah, pokritih s plastiko v Stražišču. V organizaciji SK Triglav se bodo pomerili mlajši pionirji in cicibani. To bo hkrati otvoritev sezone tekmovanj na plastičnih skakalnicah v Kranju v letošnjem letu.

J. J.

Norčič spet v A selekciji

Kranj — Zvezna komisija za skoke in prudsodstvo Smučarske zveze Jugoslavije je v Portorožu potrdilo programe posameznih smučarskih disciplin za sezono 1982/83. V Portorožu so podelili tudi priznanja najboljšim klubom in posameznikom za minilo sezono. Z Gorenjske so pripeli priznanja: teknička Jana Mlakar (Mojstrana), akrobatski smučar Brane Robič (Mojstrana), SK Triglav (Skoki), SK Tržič (klasična kombinacija) in SD Mojsračna (akrobatsko smučanje). Za najboljšega smučarja pa so razglasili Bojanu Križanjo (Tržič).

V novi sezoni bodo člani najboljše selekcije v skokih naslednji (iz vrst gorenjskih klubov): Lotrič, Dolar, Peljhan (vsi Jesenice), Norčič, Benedik, Bizjak, Globocnik, Gašparc (vsi Triglav) in Kavčič (Žiri).

V najboljši mladinski selekciji pa so z Gorenjske naslednji skakalci: Stirn, Skrjanc, Kešar (Triglav), Erzen in Mur (oba Žiri). Člansko selekcijo bosta vodila novi zvezni trener Danilo Pudgar in Luka Koprišek. Za mladinsko selekcijo pa bo do jeseni skrbel kranjski profesionalni trener Sandi Čimžar.

J. Javornik

Atletsko prvenstvo tržiških šolarjev

TRŽIČ — Na igriščih ob osnovni šoli heroja Bračiča v Bistrici pri Tržiču je Šolsko športno društvo Polet pripravilo letošnje občinsko prvenstvo v atletiki za učence in učenke sedmih in osmih razredov vseh treh tržiških osnovnih šol. Nastopilo je več kot 100 najboljših, ki so tekmovali v teku na 100, 300, 600 oziroma

1000 metrov, v skoku v višino in daljino, kar med učenkami so imeli največ uspeha domači tekmovaleci, ki so premočno osvojili tudi skupno ekipo prvo mesto pred SŠD Kokrški odred z istoimenske šole v Križah in učenci SŠD Storžič z osnovne šole heroja Grajzara.

Rezultati – 100 m: fantje: 1. Pogačnik (P) 12,46, 2. King (S) 12,61, 3. Koselj (P) 12,73; dekleta: 1. Pesjak (P) 13,45, 2. Zupan (KO) 13,47, 3. Meglič (P) 13,85; dekleta – 300 m: fantje – 1. Pogačnik (P) 40,92, 2. Šemrov (P) 41,80, 3. Kavčič (P) 42,56; dekleta – 1. Sarabon (P) 47,75, 2. Zupan (KO) 48,74, 3. Hribar (P) 49,71; 600 m – dekleta: 1. Pesjak (P) 1:52,00, 2. Mali (KO) 1:54,00, 3. Stojko (P) 1:56,00; 1000 m – fantje: 1. Pirjevec (P) 2:52,00, 2. Pesjak (P) 3:01,00, 3. Markič (P) 3:04,00; skok v višino: dekleta: 1. Puškar (S) 140, 2. Kalan (P) 135, 3. Puhar (S) 135; fantje – 1. Lipold (KO) 155, 2. Pirjevec (P) 155, 3. Gredič (KO) 155; skok v daljino: dekleta – 1. Meglič (P) 429, 2. Sarabon (P) 402, 3. Bacanovič (S) 401; fantje – 1. King (S) 581, 2. Pesjak (P) 560, 3. Gašperlin (KO) 552; suvanje krogle: dekleta – 1. Oranič (KO) 930, 2. Sparovec (P) 900, 3. Zbler (S) 865; fantje – 1. Debevc (P) 10,90, 2. Katradiljski (P) 10,70, 3. Kepic (KO) 10,35; štafeta 4 × 100 m: dekleta – 1. Polet 57,17, 2. Kokrški odred 58,93, 3. Storžič 1:05,36; fantje – 1. Polet 51,04; 2. Storžič 53,93; 3. K. odred 56,97.

J. Kikel

Jutri finale APPS za osnovne šole

Jutri od 15.00 ure dalje bo na stadionu 2SD Ljubljana v Šiški finale Atletskega pionirskega pokala Slovenije za leto 1982. Spisek finalistov, po 15 najboljih pionirjev in pionirk v posameznih disciplinah, je na podlagi rezultatov devetih področnih prvenstev izdelala Atletska zveza Slovenije. Z Gorenjske se je v finale uvrstilo 16 posameznikov ter ena stafeta iz osnovnih šol F. Prešeren – Kranj (Cesar Bernarda – 100 m, Rajgelj Petru, Rant Savi in Krumpester Barbara – višina, Prnh Tjaša – daljava, Bauer Silvo – višina), H. Bračiča – Tržič (Pesjak Polona – 600 m, Meglič Melita – daljava, Pirjevec Samo – 1000 m, štafeta 4 × 100 m pionirke), L. Seljak – Kranj (Draksler Maja – 100 m, Rus Igor – 1000 m), Kokrškega odreda – Križe (Zupan Irena – 100 m), H. Grajzerja – Tržič (King Uroš – daljava), M. Valjavec – Predvor (Sodnik Marjan – krogla), Boh. Bistrica (Grgič Marjan – daljava), A. T. Linhart – Radovljica (Šinkovec Tone – daljava).

J. Kikel

J. Kavčič

T. Kavčič

J. Kavčič

znamnik na gorenjevaški šoli

Več znanja – boljše delo

Nem geslom so učenci in učitelji osnovne šole dr. Ivan Tavčarji v Gorenji vasi v četrtek proslavili dan šole, ki so ga letos praznovali v spomin na 3. junij 1941, ko je okupator izselil vlaže – Bogat prikaz dejavnosti skozi skrbno pripravljeni kulturni program in razstavo izdelkov.

Slovenija vas nad Škofjo Loko
Četrtek so imeli učenci in učitelji osnovne šole v Gorenji vasi, ki so po velikem poljanskem rodu Ivanu Tavčarju praznik praznovali v spomin na 3. junij 1941, ko je okupator izselil vlaže – Bogat prikaz dejavnosti skozi skrbno pripravljeni kulturni program in razstavo izdelkov.

Dan šole praznujemo v spomin na 3. junij 1941, ko so okupatorji iz Gorenje vasi izselili prve dve družine, je v pozdravu govoril, ki ga je naslovil načelnik, učitelje, goste iz drugih in delovnih organizacij ter kulturne skupnosti v Gorenji, povedal ravnatelj Valja Željko, da bi ta dan postredovan in da bi preračnati praznik krajevne skupnosti Gorenja vas.

Slovenija vas nad Škofjo Loko
Leta 1941 je bila v vsej svoji letni zgodovini kulturni center v Gorenji vasi enkrat več, manj uveljavljena. Leta 1941 je bila zgrajena nova šola s samoprispevki občanov Škofje Loke. Tedaj je bila osnovna šola v Poljanah na centralno šolo v Gorenji vasi se začeli voziti učenci iz Šolskega okoliša, ki so skoraj polovico Poljanah iz Sodnega, Lučin, Štrike gore, izpod Blegoša, Bu-

kovega vrha in od drugod. Tudi leta se v šolo vozi 588 učencev, pa tudi večji del učiteljev je vozačev. Nekateri celo pravijo, da smo šola na kolesih.

Cepav je prav to velika ovira pri delu in pri razgibavanju življenja na šoli, klub temu dosegajo velike uspehe. Že do sedaj in tudi v prihodnjem se bodo prizadevali, da bodo vedno učencev vključili v interesne dejavnosti in tako omogočili njihov vsestranski razvoj.

»Želja nas vseh je,« je nadaljeval ravnatelj Valja Kokalj, »da bi šola v čimvečji meri zaživel s

krajem. Zato iščemo zunanje so delave za interesne dejavnosti, njihovo vključevanje v delo šole pa bi moralo potekati tako, da bi letni delovni čas šole postal vse bolj zadava krajevne skupnosti in delavcev v združenem delu. V kraju, kjer ni živih stikov med šolo in življenjem zunaj nje, je navadno mnogo puščobe in naveličanosti. Za našo šolo to ni mogoče trditi. Prav lahko rečemo, da se učenci pri nas dobro počutijo in da je geslo »Več znanja – boljše delo«, pot do srečnega človeka, kar pa naj bo naš skupni cilj.«

V četrtek so na osnovni šoli v Gorenji vasi prvič proslavili svoj praznik – dan šole. Ze kulturni program, pa svečen sprejem pionirjev v mladinsko organizacijo in razstavo izdelkov, ki so jih učenci izdelali v najrazličnejših dejavnostih, dokazujejo, da šola nima le pouka, da se pri njih ne nabira le znanje iz šolskih knjig, temveč vsak po svoje pripovedujejo o prizadetnosti mentorjev, da bi mladini dali nekaj več, da bi prisluhnili njihovim željam in nagnjenjem in jih navdušili za bogate življenje in ne le poklic. Ker se večina učiteljev v šolo vozi, saj v Gorenji vasi zadnjih deset let niso gradili stanovanji, niti ni bilo veliko možnosti za zidavo, je njihovo delo še bolj vredno pohvale.

L. Bogataj

RECEPTI ZA VSAKDANJO RABO

Izredno me veseli, da se kdaj pakdaj v našem tovarniškem časopisu, ki je resno, da je kaj, pojavi tudi šaljni sestavki. Ponavadi tovarniški informatorji v očitem pomaganju gradiva posolijo zadnje strani z bolj ali manj prežvečenimi vici in to je tudi vse.

Informator leske Verige je dokaj kritičen in tudi ustvarjal, v njem pa se kdaj pakdaj pojavi tudi za moje Ježevsko rubriko uporabni spisi. V majski številki je nepodpisani pisalec duhovito napisal nekaj receptov za vsakdanjo rabo, ki jih lahko uporabijo märske ali kar povsed in ne le v tem leškem delovnem kolektivu.

Recept za doseganje plana

Potrebujemo:

- poslovni odbor 1 kos
- skupne službe 1 kos
- dnevni časopis 1 kos
- izgovori 1 pehar

Pregnetene gospodarske novice iz časopisa usuješ na poslovni odbor ob sprejemanju plana. Ob tem zmes posoli z nedelavnostjo skupnih služb. Zraven pridaš čajno žliko nedobavljenega materiala, vse skupaj pa zabelis v celim peharjem izgovorov. Z vsebino ene seje dušiš poslovni odbor, nakar dobiš aromatični operativni plan. Tega ustaviš v neogreto pečico tozda za 22 delovnih dni. Dobljeno jed do 15. v naslednjem mesecu daš v poskušnjo komerciali.

Opozorilo:

Klub temu, da je jed dobra in vsakomor tekne, postane po daljši uporabi strupena, posledica je bolezni, imenovana krovna izguba, ki jo pozdraviš z...

Recept za izdelavo sanacijskega programa:

Potrebujemo:

- sanacijska komisija 1 kos
- inšpekcija SDK 1 kos
- analize 1 kos
- povečevalna lupa 1 kos
- delavski svet 55 kosov
- verjeti in bili zveličani čim več

55 kosov analiz usuješ v mikser sanacijske komisije in vsebino miksaš vsaj 7 sej. Dobro zmisli vsebino daš kot pobednik poslovnega kosa in inšpekciji SDK. Zmes precedis skozi filter plusov in minusov. Minuse ignoriraš, plusne pa razmažeš na papir in jih skozi povečevalno lupo daš na ogled delavskemu svetu, širši družbeni skupnosti pa v prebavo. Če vsega ne poradiš takoj, postavi ostanek v predel in porabi po naslednjem zaključnem računu.

S skupino alpinistov bi moral odpotovati tudi eden začetnikov ekstremnega smučanja pri nas Nejc Zaplotnik iz Kranja, vendar so ga obveznosti zadnjih hip zadržale doma – Foto: S. Saje

S smučmi z Mont Blanc

Kranj – V petek, 4. junija, je izpred kranjskega planinskega društva odpotovalo v Chamonix skupina članov alpinističnih odsekov iz Kranja in z Jezerskega Alpinističnega društva. Način načrtovanja je bil vodilno odpraviti razumevanje tudi okolje, saj so v delovnih organizacijah Iskra – Električna ročna orodja in Iskra – Kibernetika v Kranju pa Elan v Begunjah darovali nekaj deparja in opreme.

Ob tem je treba naglasiti, da bo glede na način podobnih odprav v svetu poizkus naših alpinistov kratek trajen in varčen. Na najvišji vrh v Evropi bodo opravili klasičen vzpon; torej, sli bodo peš, z vso alpinistično in smučarsko opremo na ramah. Če bo vreme dobro, se bodo z Mont Blanc spustili po zahtevni vzhodni steni Brenva, ob manj ugodnih razmerah pa načrtujejo spust po severni steni. Le zelo slabo vreme jim bo prekrizalo vse načrte. Zaželimo jim torej vedro nebo nad Alpami!

S. Saje

De soto royal letnik 1930, s katerim sta Meglič in Aljančič iz Bistrice pri Tržiču nastopila na rallyu

Veterani dirkali

Na tradicionalnem tekmovanju starih avtomobilov sta nastopila tudi Tržičana Jože Meglič in Karel Aljančič na avtomobilu de soto royal iz leta 1930

Tržič – Tehnički muzej Slovenije je tudi letos pripravil tradicionalni rally starih avtomobilov. Na startu Ljubljani se je zbralo kar 82 tekmovalcev iz Italije, Avstrije, Madžarske in Jugoslavije.

Med udeleženci sta bila tudi Tržičana: voznik in lastnik gasilskega avtomobila iz leta 1930 znamke de soto royal Jože Meglič iz Bistrice in sovoznik ter mechanik Karel Aljančič, prav tako iz Bistrice pri Tržiču. Njun avtomobil ima 6 cilindrov in razvije hitrost do 100 kilometrov na uro. Že lani sta nastopila na tem tekmovanju in bila petta, letos pa jima je bilo slabše – bila sta 17. V Logatu sta vozila prehitro, pa jih je zaznal radar in moral sta plačati kazenske točke. Povabiljena sta tudi na podoben rally v Avstrijo.

M. Jenkole

Del kmečke ohceti v Škofji Loki

Škofja Loka – Del tradicionalne ljubljanske kmečke ohceti bo letos tudi v Škofji Loki. V petek, 25. junija, bodo v tisočletnem mestu pripravili šramanjan in prevoz bale.

Poročne pare in goste bo ob 12. uri pred poslopjem občine pozdravil predsednik Občinske turistične zveze Škofja Loka Niko Čenčič, nakar jih bodo postregli z loško prešco in s fraklom domačega žganja. Predstavniki Turističnega društva Škofja Loka jih bodo izročili prospekt Loke in značko mesta. Nevestam pa bodo pripeli gorenjski šopek – nagelj in rožmarin. Folklorna skupina bo nato zaplesala gorenjsko polko in valček, nakar bo za poročne pare in goste trio Arabeska izvedel v grajski kapeli mal koncert. Ogledali si bodo se muzeji na loškem gradu.

Ob 13. uri bodo pred Škoparjevo baifo na grajskem vrtu

pripravili kmečko kosilo po starem običaju. Na mizi bodo domače klobase z zaseko, telečja obara z ajdovimi žganci, svinjska pečenka z mariniranim zeljem in pehtrranka.

Ob 16. uri se bo začel spored na Mestnem trgu. Dobrodošlico bo poročni parom in gostom izrekil predsednik skupščine občine Matjaž Čepin. Gledališča skupina in furlmani iz Stare Loke bodo po starem običaju prikazala prevoz nevestine bale in šramanje.

V sporedru, ki bo tekel do 18.30 bodo nastopile folklorne skupine, poročni pari bodo tekmovali v žaganju drv ter seveda plesali. Obdarili jih bodo z domačo culo, v njej bosta dve latvici, leseni žlici, vilice in noža ter loški kruhek – srce.

Poročni pari bodo večerjali v hotelu Transturist, ljudsko rajanje na Mestnem trgu pa bo trajalo do 22. ure.

deli skrbe za svoj podmladek – Gasilstvo je vsekakor ena naših najbolj množičnih prostovoljnih dejavnosti, ki ima poleg tega stoletno tradicijo. Gasilska društva vključujejo tudi ženske, mladinske desetine in pomirske desetine, saj se skrb za podmladek bogato obrestuje. Ljubljansko smo srečali v Virmašah pri Škofji Loki, ko je pridno vadila izgradnja cevovoda in se tako pripravljala na občinsko tekmovanje.

LOŠKI MUZEJ ŠKOFJA LOKA

Komisija za delovna razmerja objavlja oglas za prosta dela in naloge

RAČUNOVODJE

Kandidat mora poleg z zakonom predpisanih pogojev izpolnjevati še naslednje pogoje:

- da ima dokončano ekonomsko srednjo šolo,
- da ima najmanj 3 leta delovnih izkušenj v vodenju finančno računovodskih poslov,
- poskusna doba traja 3 mesece.

Delovno razmerje se sklene za nedoločen čas s polnim delovnim časom. Kandidat naj ima rešeno stanovanjsko vprašanje.

Pismene prijave s potrebnimi dokazili naj kandidati pošljejo v 15 dneh po objavi na naslov »Komisija za delovna razmerja pri Loškem muzeju«, 64220 Škofja Loka, p. 9

Kandidati bodo o izbiri obveščeni v 30 dneh po sprejemu odločitve.

AVTOKOVINAR
Škofja Loka
Kidričeva 51

objavlja naslednja prosta dela in naloge

1. VODJE KOMERCIJALNEGA SEKTORJA

2. VODJE KONSTRUKCIJE

Kandidati morajo poleg z zakonom in družbenim dogovorom predpisanih pogojev izpolnjevati še naslednje:

- pod 1.: - da ima višjo šolsko izobrazbo ekonomske smeri in 3 leta delovnih izkušenj na podobnih ali enakih delih in nalogah ali strojni tehnik in 5 let delovnih izkušenj na enakih ali podobnih delih in nalogah,
- da ima sposobnost organiziranja in vodenja dela ter usklajevanja delovnega procesa,
 - da izdela program dela za mandatno dobo in sicer notranji kandidat v roku 3 mesecev in zunanjji kandidat v roku 6 mesecev po sklenitvi delovnega razmerja.

Mandat za dela in naloge traja 4 leta in je delovno mesto s posebnimi pooblastili in odgovornostmi.

- pod 2.: - da je kandidat dipl. strojni ing. s 3-letno prakso na enakih ali podobnih delih in nalogah,
- da ima sposobnost organiziranja in vodenja dela ter usklajevanja delovnega procesa,
 - da ima pozitiven odnos do samoupravljanja in družbeno-politične ureditve ter ustrezne moralno etične vrline,
 - zaželen je strokovni izpit

Pismene prijave s kratkim življjenjepisom in z dokazili o izpolnjevanju pogojev naj kandidati pošljejo v roku 15 dni po objavi razpisa na naslov DO Avtokovinár, Škofja Loka, Kidričeva 51. Kandidati bodo o izbiri obveščeni v 30 dneh po poteku razpisnega roka.

GLASBENA ŠOLA
KRANJBO ZA ŠOLSKO LETO
1982/83 VPISOVALA
NOVE UČENCE
V INSTRUMENTALNI
ODDELEK

- harmonika - starost od 8. leta dalje

IN SKUPINSKI POUK

- blokflavta - starost 7 do 8 let
- mala glasbena šola - starost 6-7 let
- glasbeni ciciban - starost 5 let

VPISOVANJE:

pismene vloge sprejemamo do 11. 6. 1982. Preizkus glasbene sposobnosti bo 21. 6. ob 8. uri in ob 15. uri.

UPRAVNI ORGANI IN
STROKOVNE SLUŽBE
OBČINE KRANJ

razpisujejo dela in naloge

PRIPRAVNIKA

v sekretariatu občinske skupščine in izvršnega sveta

Pogoji:

- visoko strokovna izobrazba pravne ali sociošolske smeri,
- moralno politična neoporečnost

Za razpisana dela in naloge bo sklenjeno delovno razmerje za določen čas - za čas trajanja pripravnike dobe (1 leto), s polnim delovnim časom.

Kandidati naj pošljejo pismene vloge s kratkim življjenjepisom in dokazili o izpolnjevanju pogojev na naslov Občina Kranj - Splošne službe, Kranj, Trg revolucije 1., najkasneje v 15 dneh po objavi.

ISKRA
Industrija
za telekomunikacije
in računalništvo
KRANJ, n. sol. o.

Komisija za delovna razmerja TOZD Tovarna avtomatskih telefonskih central Kranj objavlja prosta dela in naloge

VODJE MATERIALNEGA
POSLOVANJA
za nedoločen čas

Pogoji:

- višja izobrazba tehnične smeri,
- tri leta delovnih izkušenj.

Kandidati naj pisme prijave z dokazili pošljejo v 15 dneh po objavi na naslov Iskra Telematika Kranj, Služba za kadrovske in splošne zadeve, Savska loka 4, 64000 Kranj.

KOLESARSKI
SEJEM!

Kolesarsko društvo Kokrica bo tudi letos pripravilo edinstven KOLESARSKI SEJEM 12. in 13. junija v kulturnem domu na Kokrici. Razen tekmovanj in navadnih koles bodo razstavlji domačo kolesarsko opremo od dresov, hlač, kolesarskih vetrovk do posebnih kolesarskih devjev (sprinteric) in rokavic.

Možen bo seveda tudi nakup Kot posebnost pa bo Ljubljanska Emona razstavila dirkalna kolesa Bottecchia.

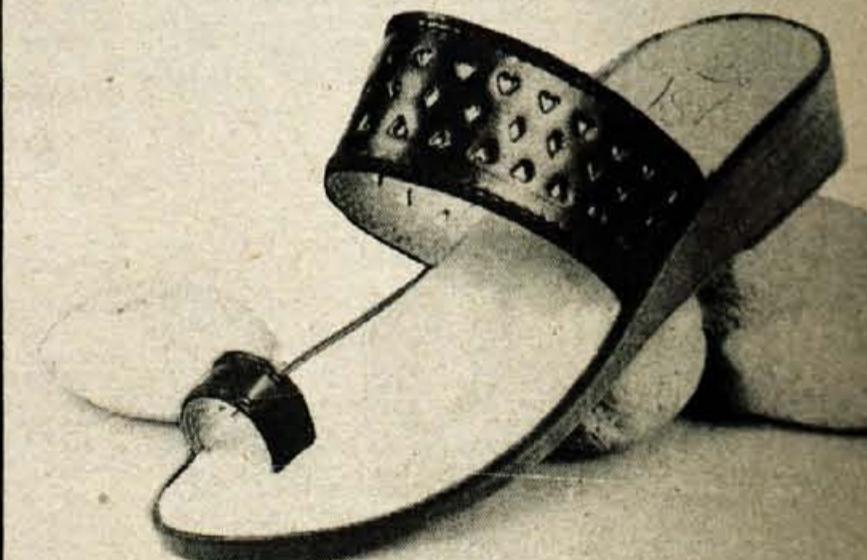
Na kolesarskem sejmu bo organizirana prodaja rabljenih koles in ostale kolesarske opreme, v nedeljo pa bo tudi bogat srečelov.

GREMO NA MORJE

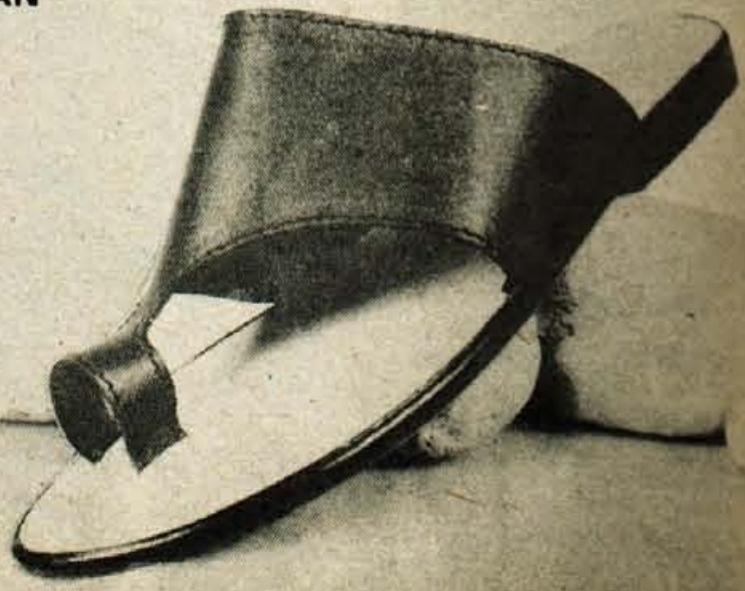
MOHOR

MILI

JADRAN

MALI
OGLASI

telefon
27-960

(proti porodnišnice)
RA 16 uprava
komerciala 28-463

PRODAM

prodam različne sorte PELAR-

Posebno lepe so pokončne, v treh

Prodaja od 13. do 20. ure, B. M.

Rofna 32 5268

otroško POSTELJICO. Ogled

Stojč Ratko, Ul. Gorenjskega

14. Kranj, telefon 27-904 5493

ohranjen SOTOR za 6 oseb

Bilec Nedeljko, Ul. Gor-

č. Kranj, telefon 28-851 5494

35 kg težke PRAŠICE in rota-

KOSILNICO. Sp. Brnik 60 5496

prodam dobro ohranjeno

GARNITURO, ki obsega razteg-

in 2 fotelja. Moša Pijade 46, sta-

1/1. Kranj 5496

ZMAJA. Telefon 26-211 5497

rake, odlične nesnice, stare

dobite v Srednji vasi 7, Golnik,

5498

100 kv. m SIPOREKSA za ob-

drževno SOBO s sedežem

NIKTO. Močnik Lidija, Zlato

Kranj 5499

letno POROČNO OBLEKO

in globok OTROŠKI VOZIČEK.

Telefon 26-848 5500

65 kv. m nabavljenih SALONIT-

PLOŠČ 40×55. Kolar, Kuraltova

5501

manjšo ali večjo količino BU-

GLA OGLO. Bogataj, Mlaka nad

Poljanem nad Sk. Loko 5508

večjo količino CEMENTA.

Sp. Brnik 31, Cerknje 5509

dobro ohranjen globok OTRO-

VOZIČEK. Kokalj. Zg. Brnik 60,

5510

piemenskega BIKCA in več

suhih BUKOVIH DRV (klatre).

6. Cerknje 5511

3. kub. m suhih smrekovih

in nekaj BETONSKEGA ZE-

Telefon 77-388 5512

enosni TRAKTOR s priklju-

KOSILNICO, PLUG in PRIKOLI-

Čane Franc, Alpska c. 3, Bled 5513

PRASICE, težke od 70 do

100 kg. v OSLA. Gmajška 19, Bled

5514

KRAVO in TELETA skupaj

zadnjem. Vehovec, Dragočajna 13,

5515

KRAVO po teletu, dobró mle-

ko. Rofna 3, Bled 5516

novo ZAMRZOVALNO

380-litrsko, v garanciji. Ra-

gradnja 5, telefon 75-775 5517

13 SOBNIH VRAT in ŠIVAL-

TEJOJ mirna. Zagor Albin, Juleta

3/a, Kranj 5518

spamat za REZANJE KUR-

UJUNOV debiker. Blenkuš Zorko,

tel. 88-731 5519

KE hisek, stare 7 tednov, lahko

dan od 8. do 16. ure v Pod-

ruški 52 5520

KLAVIRSKO HARMONIKO

Tenetiče 12, Golnik 5521

KOSILNICO mutia. Križaj,

41, Sk. Loka 5522

nabijeno STREŠNO OPEKO.

7, Sk. Loka 5523

RAZPRODAJAM 10 ME-

SEV STARÉ KOKOŠI

NE ALI ZA ZAKOL.

mlnj 38, NAKLO

novi rotacijsko KOSILNICO

70-044 5551

nove PEČNICE za zapr-

silnosti 110×66 višine 110 cm.

74-706, Radovljica, popoldan

5552

prodam gumiast čoln MAE-

AL 5 in motor TOMOS 4 KS. Kavč

ka, Sel 37, Žiri, tel. 69-461 int. 26

PLANINSKO DRUŠTVO

EDNJA VAS

BOHINJU

izpoljuje prosto delovno

čas

UHARICE

planinski koči na

skrovniči.

je primerno za upoko-

je pošljite do 15. ju-

na naslov: Pla-

ško društvo Srednja

84267 Srednja vas v

Bohinju.

pošljite na ČGP Delo TOZD Prodaja Podružnica Kranj,

16. 8 dni po objavi.

ČGP DELO

TOZD PRODAJA

Podružnica Kranj

zaposli pogodbeno v mesecu juliju 82 in mesecu avgustu 82 pro-

dajalce za nadomeščanje med dopusti v naših prodajnih mestih v

Kranju, Škofji Loki, Tržiču, Jesenicah, Bledu, Bohinjski Bistrici,

Kranjski gori, Begunjah in Žireh. Delo je primerno za študente,

upokojence ali gospodinje.

pošljite na ČGP Delo TOZD Prodaja Podružnica Kranj,

16. 8 dni po objavi.

telefon

27-960

pročitajte

proti porodnišnice)

RA 16 uprava

komerciala 28-463

PRODAM

prodam različne sorte PELAR-

Posebno lepe so pokončne, v treh

Prodaja od 13. do 20. ure, B. M.

Rofna 32 5268

otroško POSTELJICO. Ogled

Stojč Ratko, Ul. Gorenjskega

14. Kranj, telefon 27-904 5493

ohranjen SOTOR za 6 oseb

Bilec Nedeljko, Ul. Gor-

č. Kranj, telefon 28-851 5494

35 kg težke PRAŠICE in rota-

KOSILNICO. Sp. Brnik 60 5496

prodam dobro ohranjeno

GARNITURO, ki obsega razteg-

in 2 fotelja. Moša Pijade 46, sta-

1/1. Kranj 5496

ZMAJA. Telefon 26-211 5497

rake, odlične nesnice, stare

dobite v Srednji vasi 7, Golnik,

5498

100 kv. m SIPOREKSA za ob-

drževno SOBO s sedežem

NIKTO. Močnik Lidija, Zlato

Kranj 5499

letno POROČNO OBLEKO

in globok OTROŠKI VOZIČEK.

Telefon 26-848 5500

65 kv. m nabavljenih SALONIT-

PLOŠČ 40×55. Kolar, Kuraltova

5501

manjšo ali večjo količino BU-

GLA OGLO. Bogataj, Mlaka nad

Poljanem nad Sk. Loko 5508

večjo količino CEMENTA.

Sp. Brnik 31, Cerknje 5509

dobro ohranjen globok OTRO-

VOZIČEK. Kokalj. Zg. Brnik 60,

5510

piemenskega BIKCA in več

suhih BUKOVIH DRV (klatre).

6. Cerknje 5511

3. kub. m suhih smrekovih

in nekaj BETONSKEGA ZE-

Telefon 77-388 5512

enosni TRAKTOR s priklju-

KOSILNICO, PLUG in PRIKOLI-

Čane Franc, Alpska c.

Vsak deseti Selčan je član planinskega društva

V soboto so v Železnikih proslavili 75-letnico organiziranega planinstva v Selški dolini – Predsednik Tone Nastran je spregovoril o razvoju planinske dejavnosti, dr. Miha Potočnik, ki je bil slavnostni govornik, o pomenu planinstva – Slovesnost bodo sklenili zadnjo julijsko nedeljo, ko bodo odprli prenovljeno planinsko kočo na Ratitovcu.

Prelepa je Selška dolina, prelep je njene gore! Ta misel je že pred 75 leti vodila pionirje razvoja planinstva v Selški dolini. Ljubezen do planinstva se je odslej prenesla iz roda v rod, se širila in krepila. Danes je vsak deseti prebivalec doline član Planinskega društva Železniki, število članov pa iz leta v leto narašča. Množičnost je prav gotovo rezultat organiziranega dela, ki ima dolgo tradicijo, saj je te dni planinsko društvo v Železnikih proslavilo 75-letnico organiziranega planinstva v Selški dolini. Slovesnost ob tem pomembnem jubileju je bila v soboto zvečer. O društvu in njegovem razvoju je spregovoril predsednik Tone Nastran, ki je v prijetnem

kratkem opisu povедal zgodovino planinstva v Selški dolini.

Organizirani začetki planinstva v Selški dolini segajo v prvo desetletje tega stoletja, v leto 1907. V Planinskem vestniku tega leta sporocja rubrika Društvene vesti o novo ustanovljeni Selški podružnici Slovenskega planinskega društva za Škofjeloški okraj s sedežem v Železnikih. Ustanovni shod podružnice je bil 24. januarja 1907 na Češnjici, njen prvi redni občni zbor 21. maja, 1907 in za prvega načelnika je bil izvoljen Anton Pfajfar, župnik v Dražgošah.

Prvi val navdušenja je uplahnil nekako sredi med obema vojnami. Toda tedaj, so prizadevni selški pla-

ninci že zgradili in odprli Krekovo kočo na Ratitovcu. To je bil velik dogodek, saj je o njem poročalo vse osrednje slovenske časopise. Tudi koča in društvo je med narodnoosvobodilno borbo delilo usodo drugih postojank. Kres, ki so ga zakurili partizani, ni pomenil uničevanja, temveč je najavil novo življenje.

Zato je povojno društvo kmalu začelo delati na novo in pomajeno. V Sloveniji so bile obnovljene vse v vojni izgubljene planinske postojanke in med njimi tudi koča na Ratitovcu. Obnovljeno je bilo planinsko društvo, to pot pod naslovom Planinsko društvo za Selško dolino v Železnikih. Znova so začeli delati zgodovino, sledili so svojim predvojnim predhodnikom in služili enakim ciljem. Marsikdo bi se vprašal zakaj? Najbrž odgovora ni ali pa ga sploh ni težko najti: planinska misel, ljubezen do naših gora, je vez, ki povezuje toliko ljudi.

Komaj 15.000 članov so imela planinska društva po vojni, je povedal slavnostni govornik, častni predsed-

nost, predvsem smučanje, medtem ko se pionirji in mladina za planine niso veliko zanimali. Zato smo pred dobrimi petnajstimi leti ustanovili planinsko sekcijo. Začeli smo tekmovati za značko pionir planinca, delati loško transverzalo, skratka začeli smo obiskovati naše hribe in gore. Tisti, ki se v osnovni šoli navdušijo za planinarjenje, so potem v večini planinci vse življeno. Res pa je, da bi morali tudi na srednjih šolah mladino bolj zainteresirati za planinarjenje.«

Tone Nastran, predsednik Planinskega društva Alpes:

Zadnjo julijsko nedeljo bomo odprli prenovljeno kočo na Ratitovcu. Z izdatno družbeno pomočjo smo jo skoraj v celoti obnovili. Naš pokrovitelj je Slovensijales – TOZD Trgovina, ki nam finančno in strokovno pomaga. V društvu si prizadevamo, da bi planinarjenje postalo čim bolj množična rekreacija in zato veliko delamo z mladino. Na osnovni šoli imajo planinsko šolo, ker je treba začeti pri mladih.«

France Plešec iz Železnikov je tudi dobitnik zlatega priznanja.

»Član planinske organizacije

sem od leta 1945, v Železnikih pa

sem včlanjen od leta 1952, ko sem nastopil službo v šoli. Na šoli je

bila dokaj razvita športna dejav-

Viko Bertoncelj iz Železnikov je prejel zlato priznanje.
»Član planinskega društva Železniki sem od leta 1952 oziroma sem tedaj postal član upravnega odbora kot poverjenik za mladino. Kasneje sem bil več kot deset let predsednik društva. Ne da bi zvenelo neskrumno, se lahko pohvalim, da smo tedaj veliko naredili. Povečali smo kočo na Ratitovcu, obnovili opremo, zgradili bivak za agregat in označili loško planinsko pot na vsem našem območju: Od Po-rezna, prek Sorške planine, Ratitovca, Dražgošča do Mohorja. Sicer pa mi planinarjenje pomeni najlepšo rekreacijo. Ce je lepa nedelja, se z družino podamo v hribe.«

France Plešec iz Železnikov je tudi dobitnik zlatega priznanja.

»Član planinske organizacije sem od leta 1945, v Železnikih pa sem včlanjen od leta 1952, ko sem nastopil službo v šoli. Na šoli je

bila dokaj razvita športna dejav-

Kovinarji tekmujejo

Organator ni držal križem rok

Škofja Loka. Tekmovalci tretjega občinskega tekmovanja kovinarjev v Škofji Loki so bili v petek popoldne za stroji v orodnjarni LTH v Vincarjih tako zaposleni, da smo namesto njih pred objektiv in k besedi pova-

bili njihove organizatorje. Janez Rakovec iz Iskre in Marjan Poreta iz LTH, ki imata tudi letos največ zaslug za izvedbo tekmovanja. Sta med pobudniki te aktivnosti. O porodnih krilih kovinarskega tekmovanja, začetega pred tremi leti, sta takole povzela besedo:

»Sprva sva le opazovala, obiskovala občinska tekmovanja drugie po Sloveniji in se učila organizacije. Nato smo tudi v Škofji Loki ugrizni-

li v to jabolko. Lani in predlani je bilo še nekaj začetnih težav, pa tudi letos se nekaterim napakam verjetno ne bomo izognili. Reči pa je treba, da se izkušnje že vidijo.«

Marjan Poreta, predstavnik LTH, nosilec letosnjega tretjega delovnega srečanja kovinarjev, je o letosnjih organizacijih dejal:

»Za vsako občinsko tekmovanje je veliko dela, na začetku pa se posebej. Vendar je napor neizmerno manjši, če nas podpirajo vodstva delovnih organizacij in če pri njih lahko računamo tudi na pomoč. Na današnje tekmovanje smo se intenzivno pripravljali ves teden. Najprej smo proučili gradivo in skice, ki so nam ga poslali z republike, vendor smo nato osnutek tekmovalnega proizvoda prilagodili zaradi varčnosti. Nato je prišla na vrsto izdelava skic, načrtov, končno pa še priprava istih pogojev v delovnem oklu za vse tekmovalce. Trenutno tekmujemo. Razporedili smo jih v izmene, (vsaka traja dve uri), kajti tekmovalcev je veliko, enakovrednih strojev pa malo.«

»Tekmovanje se je osredotočilo na tri organizacije združenega dela,« je dodal Janez Rakovec. »Klub temu, da imamo v tem koncu dosti kovinsko predelovalnih tovarn. V kovinarskem tekmovanju sodelujejo delavci iz LTH (ta je prevzela tudi materialno in organizacijsko pripravo), Iskre, Kladivarja in Polixa. Nad tekmovanjem pa drži svojo roko občinski sindikalni svet.«

Ob našem obisku je bilo tekmovanje še v prvem zagonu, pričakovati pa je bilo, da se bo zavleklo v pozne nočne ure. Tistega dne jih je namreč čakalo še ocenjevanje, ki zavoljo težje po nepristranosti poteka po zapletenem šifrirnem sistemu. Naslednjega dne pa so se kovinarji sešli še na sklepni teoretični delu tekmovanja.

Na kraju naj omenimo še sodelujoče tekmovanje se je udeležilo največ strugarjev, kar 11. deset je bilo orodjarjev, 8 rezkalcev, 7 varilcev in 6 brusilcev. Med izurjenimi strokovnjaki pa sta bila tudi dva učenca drugega letnika šolskega centra Boris Žihelj. Njuna udeležba in zanimanje mladega rodu zagotavlja, da se organizatorju za prihodnost tekmovanja ni bat!

D. Zlebir

V soboto pa so se planinci izkazali tudi z zelo dobro organizacijo prireditve, na kateri so domačini pripravili bogat kulturni program, podelili pa so tudi zlata, srebrna in bronasta priznanja najbolj prizadevnim članom ter priznanja drugim moštvm za dobro sodelovanje.

Praznovanje 75-letnice organizirane planinstva pa bodo sklenili zadnjo julijsko nedeljo z odprtjem prenovljene planinske koče na Ratitovcu.

L. Bogataj

Kiparska kolonija v Mostah pri Komendi – V petek, 28. maja, so v osnovni šoli Komenda-Moste pripravili enodnevno kiparsko kolonijo. Mladi likovniki iz kamniške občine so se tokrat poizkušali v glini. Nekateri so zelo lepo uspeli. Upodobili so sebe, ko berejo, svoje mame pri pranju, utrujene obrale kmetic, pa lončarja, gozdarja, kosca, kitarista, dvigalca užeži... Pokazali so, da znajo opazovati življenje in ljudi okoli sebe, istočasno pa, da se zanimajo za številna področja. Razstavo so odprli z veselim in razigranim kulturnim programom. Cez teden dni bodo kipe zgali v Lončarski zadrugi v Komendi. Osnovna šola Komenda-Moste je kiparsko kolonijo pripravila tudi v počastitev letošnjih kongresov. – Irena Urbanec, Foto: Rudi Ocepek

D. Zlebir

Dogovor naj kroji delo in denar

Izhod iz težavnega finančnega položaja osnovnega zdravstva v jeseniški občini bodo zdravstvene delovne organizacije iskale z medsebojnim dogovorom o delitvi dela z bolnišnično dejavnostjo – Sporazum že obstaja, treba ga je le izvajati: takšna je bila odločitev v zboru izvajalcev, izvedbo pa bodo prepustili strokovnemu kolegiu

Jesenice – Tako kot ostale gorenjske zdravstvene skupnosti se tudi jeseniška ne more ravno pohvaliti, da ima za zdravstveno varstvo prebivalce svoje občine dovolj denarja. Lani ga je za razmeroma visok nivo zdravstvenega varstva, celo večji kot v nekaterih drugih občinah, kar precej zmanjka. Letos je sicer predviden za zdravstveno varstvo v jeseniški občini 340 milijonov novih din, kar naj bi ob racionalnem trošenju tako s strani porabnikov kot tudi izvajalcev zdravstvenega varstva zadoščalo, če seveda ne bodo tako kot lani preveč poskušali materialni stroški.

Kaže, da so v zdravstvenih delovnih organizacijah v jeseniški občini ugotovili, da bo treba v sedanjih pogojih, ko se sredstva za zdravstveno varstvo iz leta v leto odmerajo bolj racionalno, na drugačen način poskrbeti, da bi ohranili zdravstveno prebivalstvu, obenem pa vsaj zaustavili, če ne izboljšali položaj zdravstvenega delavca, ki je zdaj za tistem v gospodarstvu zaostajal. Treba pa je nameč vedeti, da je bilo jeseniško zdravstveno varstvo nekaj dražje, ker sta v občini pač v neposredni bližini tako zdravstveni dom kot tudi Splošna bolnišnica. V takšnem položaju se seveda rado dogaja, da se nekatere zdravstvene storitve podvajajo. Vendor pa na Jesenicah niso edini, ki so spoznali tako organizacijsko kot tudi finančno težavnost takšne situacije. Le da so se

tega na Jesenicah sklenili odločno lotiti. Pobuda je pravzaprav prišla od Zdravstvenega doma Jesenice, ki je zaradi težavnega finančnega položaja lani zahtevalo letos večji delež sredstev od zdravstvene skupnosti, vendar na račun sredstev za bolnišnično zdravljene. Pobuda, ki so jo v zadnjih nekaj mesecih na Jesenicah prediskutirali na številnih sestankih, je bila tudi najvažnejša točka dnevnega reda zborov izvajalcev občinske zdravstvene skupnosti Jesenice, ki ne prejšnega tedna. Tako se je vprašanje preraželitve sredstev med izvajalci zdravstvenega varstva vsej okvirno razrešilo v delegatski skupščini. Takšen način razreševanja pa je ob sedanjih pogojih gospodarjenja, ko za zdravstveno varstvo ni mogoče odmerjati več denarja, zdravstvenih storitev ter samega obsega pravic pa tudi ne bi kralj. Edino mogoč. Delegati v zboru izvajalcev so soglašali, da je osnovni problem praktična urednicitev samoupravnega sporazuma o delitvi dela med osnovnim zdravstvom in bolnišnično dejavnostjo, ki je bil sprejet letos. Prav to praktično izvedbo delitev dela, ki naj bi sicer – ne če noč – pokazala tudi finančne prednosti, so naložili strokovnemu kolegiu ustavljemu iz vseh treh izvajalci delovnih organizacij – osnovnega zdravstva, bolnišnice, obratne ambulante.

L. M.

Praznično ob krajevnem prazniku Bukovica – Sinkov turn

Vrsta prireditve bo spremljala praznovanje krajevnega praznika krajne skupnosti Bukovica – Sinkov turn »13. junij« v spomin na dan, ko se je na ta dan leta 1944 Gorenjski odred prav na tem območju prebil iz sovražnikovega obroča.

V petek, 11. junija se ob ob 18. uri pričel na Selu gozdni tek »Po potek Gorenjskega odreda« za pokal Gorenjskega odreda. Isti večer bo ob 20. uri v Bukovici prirejeno kresovanje v organizaciji Gasilskega društva Bukovica – Utik. V soboto, 12. junija, se bo ob 15. uri pričel Pohod po potek partizanske Rašice, ob 17.30 bodo smučarski skoki pionirje na plastični skakalnici za Jegličev memorial, ob 19.30 pa bo tovarisko srečanje ob tabornem ognju. Prireditve bodo pod smučarsko skakalnico na Selu pri Vodicah.

V nedeljo, 13. junija bo ob 14. uri v domu krajne skupnosti Vodice slavnostni zbor družbenopolitičnih organizacij, društev in kranjanov, ob 14.30 bo v Vodicah proučnadni koncert pihalnih godb pred spomeniki NOB v Zapogan, na Škrupni, v Utiku in pred domom KS Vodice. Ob 15. uri se bo pričelo srečanje pihalnih orkestrov in godb v Vodicah: nastopili bodo orkestri in godbe Litostroja, iz Medvod, Vodic in iz Doline pri Trstu. Prišle pa bodo tudi ljubljanske maržoretki. Ob 17. pa se bo začela družabna prireditve. Naslednjo soboto, 19. junija pa bo v Vasci pri Vodicah člansko tekmovanje Lovske družine Vodice v strelijanju na glinaste golobe in tarče srnjaka za prehodni pokal KS Bukovica – Sinkov turn.

Prireditelji vabijo vse krajevne skupnosti pod Smarno goro in Rašico, pa tudi od drugih z Gorenjske, da se njihovih prireditve udeleže v čim večjem številu.

D. D.